

Міністерство освіти і науки України
Державний вищий навчальний заклад
«Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»
Коломийський навчально-науковий інститут

EUROPEAN CREDIT TRANSFER SYSTEM
ECTS - ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

Галузь знань: 01 Освіта
Спеціальність: 014 Середня освіта
Спеціалізація(освітня програма): Фізична культура

2020-2021 н.р

1. ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ІНСТИТУТУ:

1.1. Адреса: вул. Лисенка, буд. 8, м. Коломия, Івано-Франківська область, 78200

Контактні телефони:

тел. (03433) 2-46-60

Приймальня директора (03433) 2-14-28/ 2-46-60

e-mail: knni@pnu.edu.ua

Інформація про склад керівних органів інституту:

Директор інституту: Плекан Юрій Васильович –

кандидат історичних наук, доцент

тел.: (03433) 2-14-28

e-mail: yra.plekan@pnu.edu.ua

Заступник директора: Слипанюк Ольга Василівна –

кандидат біологічних наук, доцент

тел.: (03433) 2-46-60

тел. вн. 209

e-mail: olga.slipanyuk@pnu.edu.ua

Заступник директора: Волощук Галина Михайлівна

кандидат філологічних наук

тел.: (03433) 2-46-60

e-mail: galia.voloschuk@pnu.edu.ua

Вчений секретар ради Коломийського навчально-наукового інституту:

Марчук Микола Васильович – кандидат історичних наук, доцент

тел.: (03433) 2-46-60

тел. вн. 211

e-mail: mykola.marchuk@pnu.edu.ua

Методист ЗФН: Федюк Юлія Іванівна

тел.: (03433) 2-46-60

тел. вн. 208

e-mail: yuliia.fediuk@pnu.edu.ua

Диспетчер: Волошенюк Вікторія Василівна

тел.: (03433) 2-46-60

тел.: вн. 208

e-mail: viktoriaviktoria.vm@gmail.com

1.2. АДРЕСА, ТЕЛЕФОНИ ВІДПОВІДНОЇ КАФЕДРИ ІНСТИТУТУ, ВИКЛАДАЦЬКИЙ СКЛАД КАФЕДРИ:

Склад кафедри:

Поясик Оксана Іванівна – завідувач кафедри, кандидат педагогічних наук, доцент

Лаппо Віолетта Валеріївна – доктор педагогічних наук, доцент

Микитюк Галина Юріївна – кандидат психологічних наук, доцент

Чепіль Марія Василівна – *аспірант, старший викладач*

Марчук Микола Васильович – кандидат історичних наук, доцент

Слипанюк Ольга Василівна – кандидат біологічних наук, доцент

Федюк Юлія Іванівна - старший викладач, методист

Романишин Руслана Ярославівна – кандидат педагогічних наук, доцент

Ковальчук Оксана Василівна – старший лаборант кафедри

Волошенюк Вікторія Василівна - старший лаборант кафедри

2. ПЕРЕЛІК НАПРЯМІВ ТА СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ З ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У КОЛОМІЙСЬКОМУ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОМУ ІНСТИТУТІ ІЗ ЗАЗНАЧЕННЯМ ЛІЦЕНЗІЙНОГО ОБСЯГУ ТА ТЕРМІНУ НАВЧАННЯ

Галузь знань: 01 Освіта/Педагогіка

Спеціальність: 014 Середня освіта

Спеціалізація: Історія

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

Ліцензійний обсяг:

денна форма навчання – 0

заочна форма навчання – 20

Галузь знань: 01 Освіта/Педагогіка

Спеціальність: 014 Середня освіта (Фізична культура)

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

Ліцензований обсяг:

денна форма навчання – 20

заочна форма навчання – 20 осіб

Галузь знань: 01 Освіта/Педагогіка

Спеціальність: 013 Початкова освіта

Спеціалізація: Початкова освіта

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

Ліцензований обсяг:

денна форма навчання – 50

заочна форма навчання – 60 осіб

Галузь знань: 05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність: 053 Психологія

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

Ліцензійний обсяг:

заочна форма навчання – 25 осіб

Галузь знань: 01 Освіта/Педагогіка

Спеціальність: 014 Середня освіта

Спеціалізація: Українська мова і література

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

Ліцензійний обсяг:

денна форма навчання – 0

заочна форма навчання – 25 осіб

3. УМОВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ (КОРОТКА ІНФОРМАЦІЯ ПРО МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНУ БАЗУ)

Коломийський навчально-науковий інститут ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» створений у структурі Прикарпатського університету у червні 1999 р. (наказ Міністерства освіти України № 218 від 24.06.1999 р.).

Формування контингенту студентів здійснюється на умовах державного замовлення, а також за замовленнями фізичних і юридичних осіб.

Важлива роль в системі підготовки фахівців відводиться довузівській підготовці та системі профорієнтаційного відбору на навчання найбільш підготовлених абітурієнтів. Ця робота здійснюється за такими напрямками: профорієнтаційна робота та безпосередня участь у навчальному процесі загальноосвітніх шкіл регіону; профорієнтаційна робота при конкурсах-захистів науково-дослідницьких робіт учнів-членів Коломийського відділення Малої академії наук України; дня відкритих дверей Коломийського навчально-наукового інституту, конкурсів, що проводять у Прикарпатському національному університеті та олімпіад.

На кафедрах Коломийського навчально-наукового інституту працює 13 штатних викладачів. Серед них 12 кандидатів наук, 9 доцентів (69,2 %).

Для проведення навчального процесу Коломийський навчально – науковий інститут володіє відповідною матеріально-технічною базою. Площа приміщень становить 2979,8 кв. м., у тому числі приміщення для занять студентів площею 2230,7 кв. м., які оснащені сучасним обладнанням та комп'ютерною технікою. До послуг студентів інституту створено комп'ютерну лабораторію із 27 персональними комп'ютерами, підключеними до мережі Інтернет, та мультимедійний зал, укладений договір про надання приміщення та обладнання комп'ютерного класу для проведення лекційних та практичних занять з Коломийським ліцеєм №2.

Важливою складовою змісту підготовки бакалаврів є забезпечення студентів підручниками і посібниками. У бібліотеці інституту є достатня кількість відповідної літератури. З метою поліпшення навчально-методичного забезпечення створена бібліотека (загальний фонд 10989 примірників) із читальною залом на 100 місць. Наявна електронна бібліотека (доступ <http://lib.pu.if.ua/elibrary.php>).

Як альтернативу бібліотека пропонує студентам використання електронних версій видань. Через сайт бібліотеки університету є доступ до електронної бібліотеки, де представлена навчальна, наукова, довідкова, художня література, а також рідкісні видання. Кількість електронних версій праць викладачів університету становить 7 323 прим.

Основою для подальшого розвитку інформаційних технологій є сучасний Електронний каталог. Відкритий і доступний у віртуальному просторі ресурс дозволяє читачам працювати з інформаційним контентом цілодобово. Електронний каталог бібліотеки сьогодні налічує 526 528 записів. Щорічно зростає кількість відвідувань електронного каталогу.

Майже 80% книжкового фонду занесена в електронний каталог. В університеті впроваджено в освітній процес та діяльність наукової бібліотеки сучасні інформаційні і комп'ютерні технології, забезпечено вільний доступу до світових освітніх та наукових ресурсів через мережу Інтернет, здійснюється постійне оновлення бази навчальної літератури та періодичних видань.

У бібліотеці для студентів і викладачів відкритий доступ до: Bookfi , Libragia. Архіву української періодики онлайн, до електронних ресурсів: Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського, Електронної бібліотеки Парламентської бібліотеки України , Електронної повнотекстової колекції авторефератів дисертацій (1998 - 2011 рр.), Електронного архіву Наукової бібліотеки ім. Максимовича КНУ Т. Шевченка, Електронного архіву Національного університету «Києво-Могилянська академія», Антропос - інституційного репозитарію Наукової бібліотеки Львівського національного університету ім. І. Франка. У бібліотеці повні доступи до електронних ресурсів: Центру навчальної літератури, Бібліотеки Інституту сучасного мистецтва, Лань (Електронно-бібліотечної системи), JournalTOC, «Polpred.com Обзор СМИ». Є доступ до таких закордонних ресурсів: HighWire Press, Scholar.google. З жовтня 2017 року завдяки наявності відкритого доступу до наукометричних баз даних Scopus і Web of Science на постійній основі працівниками бібліотеки здійснюється консультаційна робота (реєстрація, розвиток власного профілю, пошук актуальної інформації, підбір потрібного видання та робота із посиланнями в наукових працях). Бібліотека виграла низку грантів, зокрема грант програми «Еразмус+» (за підтримки Європейського Союзу) у конкурсі за проектом УБА "Все про Європу: читай, слухай, дізнавайся в пунктах європейської інформації"!

Коломийський навчально – науковий інститут має належну матеріальну базу для забезпечення викладання фундаментальних, гуманітарних, професійно-орієнтованих і спеціальних дисциплін. Кафедри оснащені сучасним навчальним обладнанням, комп'ютерною технікою. Студенти мають вільний доступ за допомогою точки бездротового доступу до мережі Internet. Користування Internet-мережею безлімітне. У навчальному процесі використовується безкоштовне програмне забезпечення загального призначення.

Навчально-виховний процес здійснюється у аудиторіях, санітарно-технічний стан яких приведений до відповідних вимог.

Усі студенти, які потребують житла, повністю забезпечуються місцями у гуртожитку.

До послуг спортсменів і студентів університету спортивно-оздоровчий комплекс «Смерічка» (с. Микуличин) (загальною площею 3,5 га, на 300 місць) та лижна база (с. Ворохта) (загальною площею 0,35 га, на 50 місць), розміщені у мальовничому місці Карпат. Тут здійснюються спортивні збори змагання, навчальні заняття, а також відпочинок студентів і викладачів.

У Коломийському навчально-науковому інституті створено кабінети «Історії України», «Української мови та літератури», «Англійської мови», «Композиції та рисунку», «Інформатики, педагогіки і психології», «Анатомії та фізіології людини», «Філософії», «Природознавства з методикою викладання», «Психологічної допомоги студентам», придбано необхідні підручники і посібники, унаочнення та технічні засоби.

Підвищенню якості знань майбутніх учителів сприяють тісні зв'язки інституту з ліцеями і коледжами міста Коломиї та області щодо використання передового досвіду. Значна частина практичних і лабораторних занять переноситься до ліцеїв м. Коломиї.

Кафедри підтримують тісні зв'язки з педагогічними колективами гімназій та ліцеїв міста і області з проблем організації педагогічної практики. Базовими місцями проходження практик є ліцеї міста Коломиї, зокрема - ліцей №1, ліцей №2, ліцей №4, ліцей №8, ліцей №9, ліцей імені М. Грушевського.

Організація підготовки фахівців першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта» здійснюється на основі нормативного і правового забезпечення, яке визначає закон «Про вищу освіту в Україні» від 17 січня 2001 року. Крім того, нормативне і правове регулювання наукової, навчальної і виховної діяльності здійснюється через Статут університету, а також накази і розпорядження ректорату та рішення вчених рад університету та інституту.

Навчальний процес організовується згідно [Положенням про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в Державному вищому навчальному закладі «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» \(2015\)](#), з урахуванням сучасних інформаційних технологій навчання та орієнтується на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення своїх знань.

Основним документом, через який реалізується план підготовки фахівців першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта», є [освітня програма](#) та [навчальний план](#). Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план. Для навчальної дисципліни складені і постійно оновлюються робочі навчальні програми та [силабуси](#).

Одним із основних документів, що регулює освітній процес, є [електронний розклад занять](#), який формується згідно [Положення про розклад навчальних занять у ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»](#). Під час складання розкладу враховується динаміка працездатності студентів упродовж дня і тижня, чергуються різні види та форми занять, розклад є стабільним.

Такий підхід до складання розкладу дозволяє певною мірою забезпечити виконання дидактичних вимог щодо організації аудиторних занять і самостійної роботи студентів, підвищити рівень ефективності освітнього процесу.

4. ОСНОВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ І НАВЧАННЯ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ, СПОСОБИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Згідно з [«Положенням про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в Державному вищому навчальному закладі «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»](#), навчання у структурному підрозділі ДВНЗ «Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника» Коломийський навчально-науковий інститут здійснюється за такими формами:

- інституційна (очна (денна), заочна, дистанційна);
- дуальна.

В інституті, як і в університеті загалом, може здійснюватися змішане навчання (очно-заочне з використанням технологій дистанційного навчання).

Очна (денна) форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає проведення навчальних занять та практичної підготовки не менше 30 тижнів упродовж навчального року.

Заочна форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти шляхом поєднання навчальних занять і контрольних заходів під час короткочасних сесій та самостійного оволодіння освітньою програмою в період між ними. Тривалість періоду між навчальними заняттями та контрольними заходами не може бути меншою, ніж один місяць.

Дистанційна форма здобуття освіти – це індивідуалізований процес здобуття освіти, що відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу в спеціалізованому середовищі, що функціонує на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Змішане навчання – складна багаторівнева взаємодія учасників освітнього процесу, поєднує ефективність та оперативність електронних форм навчання, соціальну комунікацію і фахове консультування. Вимагає пошуку зручного формату роботи для кожної дисципліни та для кожного здобувача освіти. Для якісного змішаного навчання в конкретній дисципліні викладачі обирають, які види активностей матимуть найкращий ефект онлайн (синхронно чи асинхронно), а які – за безпосереднього контакту, в якому обсязі та в якій послідовності.

Освітній процес в Коломийському Навчально-науковому інституті реалізується у таких формах:

- навчальні заняття;
- самостійна робота;
- практична підготовка;
- контрольні заходи.

Основними видами навчальних занять є: лекція, лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття, консультація.

Лекція – основний вид навчальних занять, призначених для викладення теоретичного матеріалу. Як правило, окрема лекція є елементом курсу лекцій, що охоплює основний теоретичний матеріал однієї або кількох тем навчальної дисципліни. Тематика лекцій визначається робочою навчальною програмою дисципліни. Лекції проводяться лекторами – професорами і доцентами, старшими викладачами і викладачами, а також провідними науковими працівниками та спеціалістами, запрошеними для читання лекцій. Лектор, якому доручено читати курс лекцій, до початку навчального року, подає кафедрі складену ним робочу програму та силабус з навчальної дисципліни з конкретизованими критеріями оцінювання, комплект індивідуальних завдань (якщо вони заплановані) та засоби діагностики (контрольні завдання) для проведення підсумкового контролю з навчальної дисципліни, а також наповнює освітнім контентом систему дистанційного навчання Університету (d-learn.ru.if.ua).

Практичне заняття – вид навчального заняття, на якому здобувачі вищої освіти під керівництвом викладача, шляхом виконання певних відповідно сформульованих завдань, закріплюють теоретичні положення навчальної дисципліни і набувають вмінь та навичок їх практичного застосування. Практичні заняття проводяться в аудиторіях або навчальних лабораторіях, оснащених необхідними технічними засобами навчання, обчислювальною технікою тощо. Для змішаного навчання здійснення навчальної роботи зі студентами організовується в режимі відеоконференції за розкладом. З окремих навчальних дисциплін, з урахуванням особливостей вивчення цих дисциплін та безпеки життєдіяльності здобувачів вищої освіти, допускається поділ академічної групи на підгруп. Перелік тем практичних занять визначається робочою навчальною програмою дисципліни. Викладач, якому доручено проведення практичних занять, за узгодженням з лектором даної навчальної дисципліни, розробляє методичне забезпечення: індивідуальні завдання різної складності, методичні рекомендації вивчення окремих теоретичних положень або розв'язання практичних задач, контрольні завдання (тести) для виявлення ступеня сформованості необхідних компетентностей та прогнозованих результатів навчання тощо. Практичне заняття включає проведення контролю знань, умінь, навичок та компетентностей, постановку загальної проблеми (завдання) викладачем та її обговорення за участю здобувачів вищої освіти, розв'язання задач з їх обговоренням, вирішення контрольних завдань, їх перевірку та оцінювання. Оцінки, які отримав здобувач вищої освіти за практичні заняття, вносяться до журналу навчальної групи та враховуються при визначенні підсумкової оцінки (рейтингу) з даної навчальної дисципліни.

Лабораторне заняття – вид навчального заняття, на якому здобувач вищої освіти під керівництвом викладача проводить натурні або імітаційні експерименти чи дослідження з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень, набуває практичних навичок роботи з лабораторним

обладнанням, оснащенням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, оволодіває методикою експериментальних досліджень в конкретній предметній галузі та обробки отриманих результатів. Лабораторні заняття проводяться у спеціально оснащених навчальних лабораторіях з використанням обладнання, пристосованого до умов навчального процесу (лабораторних макетів, установок тощо). Для проведення лабораторних занять академічна група поділяється, як правило, на підгрупи (якщо кількість здобувачів вищої освіти у групі не менше 25 осіб), для іноземної мови підгрупа – не менше 10. Група кількістю менше 25 осіб може бути поділена на підгрупи, якщо цього вимагає специфіка спеціальності, що підтверджується відповідними нормативними актами. Перелік тем лабораторних занять визначається робочою навчальною програмою. Лабораторне заняття включає проведення контролю підготовленості здобувачів вищої освіти до виконання конкретної лабораторної роботи, виконання лабораторних досліджень, оформлення індивідуального звіту про виконану роботу та його захист перед викладачем. Підсумкова оцінка ставиться в журналі обліку успішності студентів і враховується при виставленні семестрової підсумкової оцінки (рейтингу) з даної дисципліни. Наявність позитивних оцінок, одержаних здобувачем вищої освіти за всі лабораторні роботи, передбачені робочою навчальною програмою, є необхідною умовою його допуску до семестрового контролю з даної дисципліни.

Семінарське заняття – вид навчального заняття, на якому викладач організує дискусію з попередньо визначених проблем. На підставі індивідуальних завдань (рефератів) здобувачі вищої освіти готують тези виступів з цих проблем. Перелік тем семінарських занять визначається робочою навчальною програмою дисципліни. На кожному семінарському занятті викладач оцінює підготовлені здобувачами вищої освіти реферати, їх виступи, активність в дискусії, вміння формулювати та відстоювати свою позицію тощо. Оцінки за семінарські заняття вносяться до журналу навчальної групи. Одержані здобувачем вищої освіти оцінки за окремі семінарські заняття враховуються при визначенні підсумкової оцінки (рейтингу) з даної навчальної дисципліни.

Індивідуальне заняття – проводиться з окремими здобувачами вищої освіти, які виявили особливі здібності в навчанні, схильність до науково-дослідної роботи і творчої діяльності, з метою підвищення їх рівня підготовки та розкриття індивідуального творчого обдарування. Цей вид занять виконується викладачем в межах позааудиторного навантаження та відображається в індивідуальному плані роботи. Індивідуальні заняття організуються у позанавчальний час за окремим графіком, складеним кафедрою з урахуванням індивідуальних навчальних планів зі здобувачами вищої освіти: учасниками олімпіад з фаху або окремих дисциплін; членами збірних команд університету з видів спорту; з магістрантами за темами наукових досліджень, мистецьких спеціальностей.

Консультація – вид навчального заняття, на якому здобувач вищої освіти отримує від викладача відповіді на конкретні запитання або пояснення окремих теоретичних положень чи їх практичного використання. Під час підготовки до екзаменів (семестрових, атестаційних) проводяться групові консультації. Протягом семестру консультації з навчальних дисциплін проводяться за встановленим кафедрою розкладом із розрахунку відповідного часу, що планується на консультації з певної навчальної дисципліни.

Самостійна робота здобувача освіти (СРЗО) є основним видом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час та регулюється методичними рекомендаціями до змісту та організації самостійної роботи студентів, ухваленими Науково-методичною радою Університету. СРЗО включає: опрацювання навчального матеріалу, виконання індивідуальних завдань, науково-дослідну роботу. Навчальний час, відведений на СРЗО денної форми навчання, регламентується навчальним робочим планом і повинен складати від 1/3 до 2/3 від загального обсягу навчального часу, відведеного на вивчення конкретної навчальної дисципліни. Зміст СРЗО над конкретною навчальною дисципліною визначається робочою навчальною програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача. СРЗО забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених робочою навчальною програмою дисципліни: підручниками, навчальними та методичними посібниками, конспектами лекцій, збірниками завдань, комплектами індивідуальних семестрових завдань, практикумами, комп'ютерними навчальними комплексами, методичними рекомендаціями з організації СРС, виконання окремих завдань, які повинні мати також і електронні версії. Методичні матеріали для СРЗО повинні передбачати можливість проведення самоконтролю з боку здобувача вищої освіти. Для СРЗО також рекомендується відповідна наукова та професійна монографічна періодична література. СРЗО по вивченню навчального матеріалу з конкретної дисципліни може проходити в науковій бібліотеці університету, навчальних кабінетах, комп'ютерних класах (лабораторіях), а також в домашніх умовах. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений для засвоєння здобувачем вищої освіти у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль разом з навчальним матеріалом, що вивчався при проведенні аудиторних навчальних занять. Оцінювання СРЗО проводиться за окремим розкладом під час тижнів контролю за самостійною роботою. Оцінки, отримані здобувачами вищої освіти за окремі види самостійної роботи вносяться до журналу занять навчальної групи та враховуються при визначенні підсумкової оцінки (рейтингу) з даної навчальної дисципліни.

Індивідуальні завдання з дисципліни (презентації, есе, творчі завдання, реферати, домашні контрольні роботи тощо), сприяють більш поглибленому вивченню здобувачем вищої освіти теоретичного матеріалу, формуванню умінь використання знань для вирішення відповідних практичних завдань.

Індивідуальні завдання виконуються здобувачем вищої освіти самостійно із забезпеченням необхідних консультацій з окремих питань з боку викладача.

Курсова робота (проект) з навчальної дисципліни – це творче індивідуальне завдання, яке передбачає розробку сукупності документів (розрахунково-пояснювальної або пояснювальної записки, при необхідності – графічного, ілюстративного матеріалу), є творчим або репродуктивним розв’язанням конкретної задачі щодо об’єктів діяльності фахівця (економічних, соціальних, лінгвістичних проблем тощо), та виконується здобувачем вищої освіти самостійно під керівництвом викладача згідно із завданням, на основі набутих з даної і суміжних дисциплін компетентностей та компетенцій. Курсові роботи (проекти) сприяють розширенню і поглибленню теоретичних знань, розвитку навичок їх практичного використання, самостійного розв’язання конкретних завдань. Тематика курсових робіт (проектів) повинна відповідати завданням навчальної дисципліни і тісно пов’язуватися з практичними потребами конкретного фаху. Тематика курсових робіт затверджується на засіданні кафедри та оприлюднюється на сайті кафедри. Мета, завдання та порядок виконання курсових робіт (проектів), зміст та обсяг їх окремих частин, характер вихідних даних, а також інші вимоги подаються у методичних вказівках, які розробляються кафедрами. Здобувачам вищої освіти надається право вибору теми курсової роботи (проекту) або пропонується обрати власну тему. Теми курсових робіт (проектів) за здобувачами вищої освіти закріплюються рішенням кафедри. Керівництво курсовими роботами (проектами) здійснюється висококваліфікованими викладачами кафедри. Здобувач вищої освіти, який без поважної причини не подав курсову роботу (проект) у зазначений термін або не захистив її (його), вважається таким, що має академічну заборгованість. При отриманні незадовільної оцінки здобувач вищої освіти за рішенням комісії виконує курсову роботу (проект) за новою темою або доробляє попередню роботу (проект) в термін, визначений керівником навчального підрозділу. Підсумки захисту курсових робіт (проектів) обговорюються на засіданні кафедри. Курсові роботи (проекти) зберігаються на кафедрі протягом одного року, потім списуються в установленому порядку.

Практична підготовка є необхідним компонентом підготовки фахівців певного освітнього рівня та здійснюється відповідно до [Положення про організацію та проведення практики у ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»](#). Метою практики є оволодіння здобувачами вищої освіти сучасними методами, формами організації та знаряддями праці в галузі їх майбутньої професії, формування у них на базі одержаних знань професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних виробничих умовах, виховання потреби систематичного оновлення своїх знань та творчо їх застосовувати в практичній діяльності. Звіт практики захищається здобувачем вищої освіти у комісії, яка призначається деканатом факультету, дирекцією навчальнонаукового інституту, за поданням завідувача відповідної кафедри.

Здобувачу вищої освіти, який не виконав програму практики без поважних причин, може бути надано право повторного проходження практики. Здобувач вищої освіти, який отримав незадовільну оцінку з практики при комісії, відраховується з університету. Підсумки кожної практики обговорюються на засіданнях кафедр, а звіти керівників практики заслуховуються на засіданні вчених рад навчальних підрозділів. Облік проведених навчальних занять та результати навчальних досягнень студентів (оцінки, бали) фіксуються в журналі академічної групи.

Контрольні заходи є необхідним елементом зворотного зв'язку в навчальному процесі та забезпечують визначення рівня досягнення завдань навчання і дозволяють коригувати, за необхідності, хід навчального процесу. Вони корегуються [«Порядком організації та проведення оцінювання успішності студентів ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»](#), де передбачено, що система оцінювання знань студентів з кожної навчальної дисципліни включає в себе поточний, модульний та семестровий контроль знань.

Поточний контроль здійснюється в формі опитування та перевірки результатів виступів на семінарських та практичних заняттях, експрес-контролю, виконання домашніх завдань, перевірки виконання самостійної роботи студентів тощо.

Модульний контроль виставляється на підставі оцінювання результатів знань студентів після вивчення матеріалу з логічно завершеної частини дисципліни – змістового модуля.

Підсумковий контроль здійснюється в формі семестрового контролю та державної атестації студентів. Семестровий контроль охоплює семестровий екзамен або диференційований залік і є формою оцінювання результатів навчання на завершальному етапі вивчення дисципліни.

Екзамен – форма підсумкового контролю, яка передбачає перевірку розуміння студентом теоретичного та практичного програмового матеріалу з усієї дисципліни, здатності творчо використовувати здобуті знання та вміння, формувати власне ставлення до певної проблеми тощо.

Залік – форма підсумкового контролю, що полягає в оцінюванні засвоєння студентом навчального матеріалу з визначеної дисципліни і складається із зданих залікових змістових модулів, виконаних тестових завдань, ситуаційних робіт, тематичних рефератів тощо.

Державна атестація студентів здійснюється відповідно до [«Положення про порядок створення та організацію роботи Екзаменаційної комісії у ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»](#). Державна атестація студента здійснюється державною екзаменаційною комісією після завершення навчання на певному освітньо-кваліфікаційному рівні і з метою встановлення фактичної відповідності рівня підготовки до вимог освітньої (кваліфікаційної) характеристики. Форми та порядок проведення державної атестації визначається навчальним планом підготовки та локальними документами дирекції та кафедр.

Контроль успішності студентів. В університеті існують єдині

підходи до оцінювання навчальних досягнень студентів з усіх видів навчальної роботи. Із метою забезпечення чіткості та зрозумілості форм контрольних заходів розроблено й затверджено Вченою радою університету такі нормативні документи:

[«Положення про організацію освітнього процесу.»;](#)

[«Положення про моніторинг якості рівня знань здобувачів вищої освіти...»;](#)

[«Порядок організації та проведення оцінювання успішності студентів...»;](#)

[«Доповнення до «Порядку організації та проведення оцінювання успішності студентів ПНУ імені Василя Стефаника».](#)

В освітньому процесі використовують такі види контролю: вхідний, поточний, підсумковий та відстрочений.

Поточний контроль здійснюють на практичних заняттях та лекціях регулярно на вибірковій основі або періодично у формі усного й письмового опитування, тестування, в тому числі комп'ютерного, перевірки індивідуальних творчих завдань, мультимедійних презентацій, та інших видів самостійної роботи, передбачених РНПД.

Поточний контроль знань студентів під час проведення семінарських (практичних) занять здійснюється в аудиторії, в години, відведені для семінарських (практичних) занять згідно розкладу. Завдання контролю знань студентів під час проведення семінарських (практичних) занять зводяться до того, щоб: виявити обсяг, глибину і якість сприйняття (засвоєння) матеріалу, що вивчається; визначити недоліки у знаннях і намітити шляхи їх усунення; виявити ступінь відповідальності студентів і ставлення їх до роботи; стимулювати інтерес студентів до предмета і їх активність у пізнанні.

Контроль знань студентів під час проведення семінарських (практичних) занять може відбуватись в наступних формах: детальний усний аналіз поставлених питань; вибіркоче усне опитування «з місця»; дискусійне обговорення питань; індивідуальне розв'язування практичних завдань, творчих, проблемних запитань чи завдань; фронтальне стандартизоване опитування за картками, тестами протягом 5-10 хв.; письмова (до 30 хв.) самостійна робота по варіантах тощо.

Викладач в процесі проведення семінарських (практичних) занять повинен поєднувати різні форми контролю, забезпечуючи опитування більшої кількості студентів, активізації уваги студентської аудиторії. Результати контролю знань студентів на семінарських (практичних) заняттях оцінюються в національній шкалі (2, 3, 4, 5) і заносяться до журналу обліку роботи академгрупи.

Оцінка **5 «відмінно»** ставиться, якщо студент вільно володіє навчальним матеріалом, основними ідеями, концепціями, теоріями, ознайомлений з найновішими досягненнями вітчизняної та зарубіжної науки, знає спеціальну термінологію, володіє понятійним апаратом, відмінно орієнтується в історії становлення науки, логічно висловлює свої

думки, робить аргументовані висновки, рецензує відповіді інших студентів, творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань. Опрацював джерельну базу. Може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання і оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань. Виявив глибокі, повні, цілісні, міцні і творчо засвоєні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички щодо застосування знань на практиці, володіє логікою предмета, висловлює власне ставлення до навчального матеріалу. Відповідь чітка і завершена. У письмовій роботі не повинно бути помилок. Вміє систематизувати, зіставляти, аналізувати, доводити, порівнювати. Має синтетичне мислення (тобто вміння бачити зв'язки і тенденції, які безпосередньо не спостерігаються); дає характеристику альтернатив розвитку окремих ситуацій; пояснення того, чому події склалися саме так, а не інакше; вміє ставити під сумнів сталі принципи та ідеї; обдумувати ризикованість; терпимо ставитись до своїх та чужих помилок.

Оцінка **4 «добре»** ставиться, якщо студент має глибокі і повні знання програмного матеріалу, знає основні ідеї, концепції, теорії, досягнення фахової науки, виявляє розуміння духовних, соціокультурних процесів; визначає причини, сутність, наслідки та значення духовних, соціальних явищ та процесів, зв'язки між ними; робить аргументовані висновки; характеризує ці явища і процеси, вміє порівнювати, пояснювати, узагальнювати та критично оцінювати інформацію, використовуючи різні джерела; вміє виявляти суперечності в позиціях, різні інтереси, потреби соціальних груп й окремих осіб, їх роль в соціокультурному процесі, тенденції та напрями соціокультурного розвитку; оцінювати різні версії й думки про людину і світ; рецензує відповіді студентів; зіставляє і систематизує дані і застосовує їх при характеристиці педагогічних явищ, процесів; виявляє знання термінів та понять; встановлює синхронність подій; вміє аналізувати, синтезувати та узагальнювати значний обсяг фактів, простежуючи зв'язки і тенденції. Проте, наявні незначні неточності, пропуски, помилки (не більше однієї-двох) та недостатній досвід у творчому застосуванні умінь і навичок; власне ставлення студента висловлюється, але в аргументації зустрічаються окремі неточності: писемне мовлення добре.

Оцінка **3 «задовільно»** ставиться, якщо студент володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знайомий з основними ідеями, поняттями навчального матеріалу. При цьому аргументація слабка, є суттєві помилки в знанні фактичного

матеріалу та висновках, наявні помітні прогалини, писемне мовлення спрощене. Має елементарні нестійкі навички виконання завдання.

Оцінка 2 «незадовільно» ставиться, якщо студент не вміє орієнтуватися в матеріалі, має фрагментарні знання (менше половини) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані уміння та навички; під час відповіді допускаються суттєві помилки, допускається велика кількість помилок у встановленні причинно-наслідкових зв'язків, студент не володіє навичками порівняння, аналізування, синтезування, структурування і т.д. Результати поточного контролю враховують під час визначення підсумкової семестрової оцінки.

Виконання **модульних контрольних робіт (МКР)** здійснюється по завершенню вивчення навчального матеріалу даного модуля. Критерії оцінки завдання модульної контрольної роботи, виходячи з максимальної кількості балів, передбачених за його виконання:

- всі бали передбачені для відповідного завдання (**відмінно**) ставляться в тому разі, коли: відповідь правильна, повна, послідовна, логічна; студент впевнено володіє фактичним матеріалом з усього курсу, вміє застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань, чітко орієнтується в матеріалі, аналізує причинно-наслідкові зв'язки; студент має навички користування нормативним матеріалом і вміло застосовує його при відповідях; відповідь на теоретичні запитання дає з використанням відповідної термінології, допускаючи при цьому 1-2 незначні помилки з фактичного матеріалу.

- 2/3 балів передбачених для відповідного завдання (**добре**) ставиться в тому разі, коли: відповідь правильна, послідовна, логічна, але студент допускає у викладі окремі незначні пропуски фактичного матеріалу, вміє застосовувати його щодо конкретно поставлених завдань, у деяких випадках нечітко формулює загалом правильні відповіді; орієнтується в матеріалі; студент має навички користування нормативним матеріалом; допускає 3-4 недоліки.

- 1/2 балів передбачених для відповідного завдання (**задовільно**) ставиться в тому разі, коли: студент володіє більшою частиною фактичного матеріалу, але викладає його не досить послідовно і логічно, допускає істотні пропуски у відповіді, не досить впевнено орієнтується у нормативній базі, не завжди вміє інтегровано застосовувати набуті знання для аналізу конкретних ситуацій, нечітко, а інколи й невірно формулює основні теоретичні положення та причинно-наслідкові зв'язки; допускає 5-6 недоліків.

- від 1/4 до 1/10 балів у цілих числах (**незадовільно**) ставиться в тому разі, коли: студент виявляє незнання більшої частини фактичного матеріалу; відповідь не розкриває поставлених запитань чи завдань; допускає грубі помилки.

- 0 балів передбачених для відповідного завдання – ставиться коли студент не виконав відповідного завдання або виконав його повністю неправильно.

У випадку неявки студента на повторне написання модульної контрольної роботи, за неї йому виставляється 0 балів.

Контроль індивідуальної роботи може відбуватися під час семінарських (практичних) занять, а також в позанавчальний час та оцінюється максимально в 5 балів. Основне завдання контролю: стимулювання самостійної роботи студентів упродовж семестру, підвищення мотивації студентів до набуття знань та вмінь. Перелік індивідуальних (індивідуально-дослідних завдань) розробляється керівниками курсів із залученням викладачів, що ведуть семінарські заняття, та затверджуються на засіданні кафедри. Вони можуть включати: письмове обґрунтоване виконання практичних завдань, задач; складення списку бібліографічних джерел по заданій проблемі; формування схем, таблиць до відповідної теми; реферування наукових статей; аналіз судової практики з відповідних питань; анотація наукових поглядів по заданій проблемі; конспектування хрестоматійних джерел; аналіз нормативного регулювання (законів, підзаконних, відомчих актів) певного виду відносин та ін

Підсумковий семестровий контроль проводять у вигляді диференційованого заліку (за сумою накопичених протягом вивчення дисципліни балів) чи письмового та тестового екзамену, захисту курсових робіт, звітів про проходження практики. На екзамен виносяться питання програми навчальної дисципліни, типові і комплексні задачі, завдання, що потребують творчої відповіді та вміння синтезувати отримані знання та застосувати їх для вирішення практичних завдань. Семестровий контроль – семестрові екзамени (1, 2, 3, 4 курси).

Академічні успіхи студента визначаються за допомогою:

- 100-бальної шкали ЄКТС – 100 балів відповідають 100% сумарної семестрової оцінки з навчальної дисципліни (оцінки за курсову роботу, практику);
- 5-бальної національної шкали – для переведення оцінок з 100-бальної шкали ЄКТС з екзаменаційних дисциплін та навчальних дисциплін, курсових робіт, практик.
- 2-рівневої національної шкали – для переведення оцінок зі 100-бальної шкали ЄКТС із залікових дисциплін.

Державна атестація студентів проводиться відповідно до чинної нормативної бази.

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проєкту	для заліку

		(роботи), практики	
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Форма і терміни семестрового контролю визначаються навчальним планом або робочим навчальним планом. Зміст екзаменаційних завдань встановлюється кафедрами.

Самоконтроль та самооцінювання (з розділу, теми) здійснюють переважно у вигляді комп'ютерного тестування у дистанційній формі або, використовуючи питання для самоконтролю та тести з електронних навчальних посібників, розроблених з кожної навчальної дисципліни та розміщених в університетському електронному репозитарії. Відстрочений (ректорський) контроль проводять щорічно з дисциплін, що закінчувалися в попередньому семестрі іспитом, згідно графіку.

З формами контрольних заходів студенти знайомляться на початку вивчення дисципліни на першому лекційному або практичному занятті. Викладач інформує студентів про види контрольних заходів та критерії оцінювання різних форм роботи. Також студенти про форми і методи оцінювання з кожного предмету можуть довідатися у силабусах певних дисциплін, які оприлюднені на сторінці кафедри.

Державна атестація – 4 курс. У комплексі, перелічені рівні й форми контрольних заходів дозволяють перевірити досягнення програмних результатів навчання.

В університеті діє національна та міжнародна кредитна мобільність студентів.

Організація академічної мобільності учасників освітнього процесу ґрунтується на [«Положенні про академічну мобільність учасників освітнього процесу ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»](#) і передбачає можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися, проходити навчальну або виробничу практику, проводити наукові дослідження у партнерських вищих навчальних закладах України (85 укладених угод з вітчизняними ЗВО).

Академічна мобільність реалізується через участь викладачів і студентів у наукових конференціях, навчально-методичних семінарах, тренінгах, онлайн-курсах, наукових проєктах, проведеннях спільних досліджень, підготовці спільних публікацій.

Шляхи забезпечення міжнародної кредитної мобільності:

1. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника є дійсним членом міжнародних організацій і об'єднань, серед яких: Європейська асоціація університетів (Брюссель, Бельгія); Консорціум українських університетів та Варшавського університету; Консорціум університетів балтійського регіону та України; Консорціум «Фізична культура і здоров'я» університетів Польщі та України; Союз Університетів «Один пояс – один шлях»; міжнародний консорціум університетів Collegium Carpathicum; Велика Хартія Університетів (Magna Charta Universitatum).

2. У рамках міжнародного співробітництва між ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» і закладами вищої освіти зарубіжжя укладено 90 діючих угод, зокрема з Університетом Карабюк, Туреччина; Українським Вільним університетом, Федеративна Республіка Німеччина; Пряшівським університетом, Словацька Республіка; Вищою Менор Коледжем, США; Університетом Нової Горіци, Республіка Словенія; Університетом Любляни, Республіка Словенія; Університетом Острави, Чеська Республіка; Університетом Констанц, Федеративна Республіка Німеччина; Факультетом математики та інформатики Лодзького університету, Республіка Польща; Вищою державною професійною школою в Хелмі, Республіка Польща; Варшавським університетом, Республіка Польща; Педагогічним університетом імені Комісії Національної Освіти, Республіка Польща; Вищою лінгвістичною школою в Ченстохові, Республіка Польща; Вроцлавським університетом, Республіка Польща; Природничо-гуманітарним університетом у Седльце, Республіка Польща; Люблінським Католицьким університетом Іоана Павла II, Республіка Польща; Університетом м. Аріель, Ізраїль; Університетом Матея Бела, Банська Бистриця, Словаччина та ін.

5. ГРАФІК НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Галузь знань: 01 Освіта
Спеціальність: 014 Середня освіта
Спеціалізація(освітня програма): Фізична культура

курс	вересень				жовтень				листопад				грудень				січень				лютий				березень				квітень				травень				червень				липень				
	Номер тижня																																												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	
I	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	К	С	С	К	К	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Н	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	С	С	С	К	
II	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	К	К	С	С	К	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	С	С	С	К
III	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Н	Н	К	С	С	С	К	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	С	С	П	П	П	П	К	
IV	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	К	К	С	С	К	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	П	П	П	П	П	П	С	С	С	Д		

Т - Теоретичне навчання
 С - Екзаменаційна сесія
 Н - Навчальна практика
 П - Виробнича практика
 К - Канікули
 Д - Державна атестація

6. КОПІ РОБОЧИХ НАВЧАЛЬНИХ ПЛАНІВ

“Затверджую”
Ректор
І.С. Цепенда
(підпис) (прізвище та ініціали)
"29" вересня 2020 року
М.П.

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Вчитель
Кваліфікація **фіз.культури, організатор тур.роботв.**

Строк навчання **3 роки 10 місяців**

РОБОЧИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

Підготовки **к. 02125266** бакалавра з галузі знань **01 Освіта/Педагогіка** на основі **повна загальна середня освіта**

за спеціальністю **014 Середня освіта (фізична культура)**

спеціалізацією **014.11 Середня освіта (Фізична культура)**

Курс **1** Форма навчання **денна**

I. Графік навчального процесу

Курс	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень	Січень	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень	Липень	Серпень
1	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
2	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
3	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
4	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
5	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
6	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
7	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
8	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
9	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
10	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
11	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
12	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
13	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
14	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
15	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
16	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
17	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
18	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
19	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
20	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
21	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
22	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
23	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
24	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
25	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
26	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
27	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
28	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
29	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
30	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
31	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
32	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
33	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
34	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
35	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
36	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
37	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
38	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
39	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
40	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
41	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
42	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
43	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
44	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
45	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
46	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
47	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
48	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
49	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
50	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
51	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
52	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т

ПОЗНАЧЕННЯ: Т - Теоретичне навчання; КС - Контроль за самост. роботою; К - Канікули; С - Екзаменаційна сесія;

II. ЗВЕДЕНІ ДАНІ ПРО БЮДЖЕТ ЧАСУ, тижні

Курс	Теоретичне навчання	контроль за самост. роботою	Канікули	Екзаменаційна сесія
1	31	4	12	5
Разом	31	4	12	5

III. ПРАКТИКА

Назва практики	Семестр	Тижні

IV. ДЕРЖАВНА АТЕСТАЦІЯ

Назва навчальної дисципліни	Форма державної атестації (екзамєн, дипломний проєкт (робота))	Семестр

V. План навчального процесу

№ з/п	НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	Кількість кредитів ЄCTS	Кількість годин на навчальний рік		1 семестр										2 семестр										Розподіл аудиторних годин на годинки за семестрами	Кафедра
			Аудиторні					Кількість годин					Контрольні (модульні) роботи (розміри за кількістю)	Форми контролю (розміри за кількістю)	Аудиторні					Контрольні (модульні) роботи (розміри за кількістю)	Форми контролю (розміри за кількістю)					
			Всього	у тому числі				Всього	у тому числі						Всього	у тому числі										
				Лекції	Практики	Семінари	Лабораторні		Індивідуальні	Самостійна робота	Лекції	Практики	Семінари	Лабораторні		Індивідуальні	Самостійна робота	Лекції	Практики	Семінари	Лабораторні	Індивідуальні	Самостійна робота			
1. Цикл загальної підготовки																										
1.1. Обов'язкові дисципліни																										
1	Історія України	3	90	30	14	16	60	90	30	14	16	60											2	Кафедра соціально-економічних і природничих дисциплін		
2	Історія української культури	3	90	30	12	18	60								90	30	12	18	60	1		2	2	Кафедра соціально-економічних і природничих дисциплін		
Всього по п. 1.1:		6	180	60	26	34	120	90	30	14	16	60			90	30	12	18	60	1		1	2	2		
1.2. Вибіркові дисципліни																										
1.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ																										
1.2.2. Дисципліни вільного вибору студента																										
3	Історія фізичної культури	3	90	30	12	18	60	90	30	12	18	60	1	1									2	Кафедра теорії та методики фізичної культури і спорту		
Всього по дисциплінам п.1.2.1:		3	90	30	12	18	60	90	30	12	18	60	1	1									2			
Всього по п. 1.2:		3	90	30	12	18	60	90	30	12	18	60	1	1									2			
Разом за розділом (п. 1):		9	270	90	38	52	180	180	60	26	34	120	1	1	90	30	12	18	60	1	1	1	4	2		
2. Цикл професійної підготовки																										
2.1. Обов'язкові дисципліни																										
2.1.1. Теоретична підготовка																										
4	Анатомія людини і спортивна морфологія	6	180	60	30	30	120	180	60	30	30	120		1									4	Кафедра соціально-економічних і природничих дисциплін		
5	Спортивно-педагогічне удосконалення	6	180	62	16	46	118	90	30	8	22	60	1	1	90	32	8	24	58	1	2		2	2	Кафедра педагогіки і психології	
6	Теорія і методика викладання плавання	3	90	30	8	22	60	90	30	8	22	60	1	1									2	Кафедра педагогіки і психології		
7	Теорія і методика викладання легкої атлетики	6	180	60	16	44	120	90	30	8	22	60	1	1	90	30	8	22	60	1	2		2	2	Кафедра спортивно-педагогічних дисциплін	
8	Основи ексцезії та гігієни фізичного виховання	6	180	60	30	30	120								180	60	30	30	120	1	2		4	4	Кафедра соціально-економічних і природничих дисциплін	
9	Психологія	6	180	60	30	30	120								180	60	30	30	120	1	2		4	4	Кафедра педагогіки і психології	
Всього по дисциплінам п.2.1.1:		33	990	332	130	142	30	30	658	450	150	54	66	30	540	3	2	2	540	4	3	1	10	12		
2.1.2. Практична підготовка																										
Всього по п. 2.1:		33	990	332	130	142	30	30	658	450	150	54	66	30	540	3	2	2	540	4	3	1	10	12		
2.2. Вибіркові дисципліни																										
2.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ																										
10	Інтернаціоналізм	3	90	30	10	10	60								90	30	10	10	60	1	2		2	2	Кафедра фізіології	
Всього по дисциплінам п.2.2.1:		3	90	30	10	10	60								90	30	10	10	60	1	1		2	2		
2.2.2. Дисципліни вільного вибору студента																										
11	Методика викладання гімнастики, ритмики, хореографії і чередовану	6	270	90	24	66	180	180	58	16	42	122	2	1	90	32	8	24	58	1	2		4	2	Кафедра спортивно-педагогічних дисциплін	
12	Методика викладання спортивних і дитячих ігор	6	180	62	16	46	118	90	30	8	22	60	1	1	90	32	8	24	58	1	2		2	2	Кафедра педагогіки і психології	
Всього по дисциплінам п.2.2.2:		12	450	152	40	112	298	270	88	24	64	182	3	1	180	64	16	48	116	2	1	1	6	4		
Всього по п. 2.2:		18	540	182	40	142	358	370	88	24	64	182	3	1	270	94	16	78	176	3	1	2	6	6		
Разом за розділом (п. 2):		51	1530	514	170	284	30	30	886	720	238	78	130	30	810	276	92	154	30	534	7	4	3	16	18	
Всього за кількістю:		60	1800	604	208	284	82	36	886	900	298	104	130	34	802	7	4	4	802	8	4	4	20	28		
Кількість вивчених																										

"Затверджую"

Ректор

І.Є. Цепенда

(підпис) (підпис)

" 20 20 року

08

М.П.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

І.К.02125268

М.П.

Міністерство освіти і науки України

ДВНЗ Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Вчитель
Кваліфікація фіз.культури.,організатор.тур.роб
оти.

Строк навчання 3 роки 10 місяців

РОБОЧИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

Підготовки бакалавра з галузі знань 01 Освіта/Педагогіка на основі повна загальна середня освіта

за спеціальністю 014 Середня освіта (фізична культура)

спеціалізацією 014.11 Середня освіта (Фізична культура)

Курс 2 Форма навчання денна

I. Графік навчального процесу

Курс	Вересень				Жовтень				Листопад				Грудень				Січень				Лютий				Березень				Квітень				Травень				Червень				Липень				Серпень							
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
2	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	Г	КС	К	К	С	С	С	К	КС	КС	КС	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	С	С	К	К	К	К	К	К	К	К	К	К	К	К

ПОЗНАЧЕННЯ: Т - Теоретичне навчання; КС - Контроль за самост. роботою; К - Канікули; С - Екзаменаційна сесія;

II. ЗВЕДЕНІ ДАНІ ПРО БЮДЖЕТ ЧАСУ, тижні

Курс	Теоретичне навчання	Контроль за самост. роботою	Канікули	Екзаменаційна сесія
2	31	4	12	5
Разом	31	4	12	5

III. ПРАКТИКА

Назва практики	Семестр	Тижні

IV. ДЕРЖАВНА АТЕСТАЦІЯ

Назва навчальної дисципліни	Форма державної атестації (екзамен, дипломний проєкт (робота))	Семестр

Міністерство освіти і науки України

ДВНЗ 'Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника'

Вчитель
Кваліфікація фіз.культури., організатор.тур.роб
оти.

Строк навчання 3 роки 10 місяців

РОБОЧИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

Підготовки бакалавра з галузі знань 01 Освіта/Педагогіка на основі повна загальна середня освіта

за спеціальністю 014 Середня освіта (фізична культура)

спеціалізацією 014.11 Середня освіта (Фізична культура)

Курс 3 Форма навчання денна

I. Графік навчального процесу

Курс	Вересень	Жовтень	Листопад	Грудень	Січень	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень	Липень	Серпень
1	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
2	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т
3	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т

ПОЗНАЧЕННЯ: Т - Теоретичне навчання; КС - Контроль за самост. роботою; К - Канікули; С - Екзаменаційна сесія; ВП - Виробнича практика; НП - Навчальна практика;

II. ЗВЕДЕНІ ДАНІ ПРО БЮДЖЕТ ЧАСУ, тижні

Курс	Теоретичне навчання	контроль за самост. роботою	Канікул	Екзаменацій на сесія	Виробнича практика	Навчальна практика
3	25	4	12	5	4	2
Разом	25	4	12	5	4	2

III. ПРАКТИКА

Назва практики	Семестр	Тижні
Навчальна		2
Навчальна практика в (зош)	6	2
Виробнича		4
Виробнича практика в літніх оздоровчих таборах	6	4

IV. ДЕРЖАВНА АТЕСТАЦІЯ

Назва навчальної дисципліни	Форма державної атестації (екзамен, дипломний проєкт (робота))	Семестр

V. План навчального процесу

№ з/п	НАИМЕНОВАНИЕ НАЧАЛЬНОЙ ДИСЦИПЛИНЫ	Курс	Кредиты ECTS	I семестр																				II семестр										Кафедра													
				Количество часов по учебному плану										Количество часов										Контроль (индивидуальная работа)		Формы контроля (экзамены)		Контроль (индивидуальная работа)		Формы контроля (экзамены)		Результаты оценки по итогам семестра															
				Аудиторная					Самостоятельная работа					Аудиторная					Самостоятельная работа					Аудиторная	Самостоятельная работа	Экзамен	Зачет	Курсовая работа / проект	Экзамен	Зачет	7 курс	Семестры															
				Всего	Лекции	Практики	Семинары	Лаборатории	Индивидуальные	Всего	Лекции	Практики	Семинары	Лаборатории	Индивидуальные	Всего	Лекции	Практики	Семинары	Лаборатории	Индивидуальные	Всего	Лекции										Практики		Семинары	Лаборатории	Индивидуальные										
1.1. Объем часов дисциплины																								1. Цикл заочной подготовки																							
1.2. Выборные дисциплины																																															
1.2.1. Дисциплины за выбором ВПЗ																																															
1	Базовая информатика та спеціальні знання	3	90	30	12	18		60	90	30	12	18		60	1		5												2	Кафедра фізичних методів і технологій початкової освіти																	
Всього по дисциплинам п.1.2.1:		3	90	30	12	18		60	90	30	12	18		60	1		1												2																		
1.2.2. Дисциплины выбора студента																																															
2	Нормативно-правові основи професійної діяльності	3	90	30	12	18		60											90	30	12	18		60	1		6		3	Кафедра теорії та методик фізичної культури і спорту																	
Всього по дисциплинам п.1.2.2:		3	90	30	12	18		60											90	30	12	18		60	1		1		3																		
Всього по п. 1.2:		6	180	60	24	18	18	120	90	30	12	18		60	1		1		90	30	12	18		60	1		1	1	2	3																	
Разом та деталізовано (п. 1):		6	180	60	24	18	18	120	90	30	12	18		60	1		1		90	30	12	18		60	1		1	1	2	3																	
2. Цикл професійної підготовки																																															
2.1. Обсяг часові дисципліни																																															
2.1.1. Теоретична підготовка																																															
3	Спортивно-педагогічне удосконалення	6	180	70	16	14		116	90	30	8	22		60	2		5		90	40	8	32		50			6		4	Кафедра педагогіки і психології																	
4	Теорія і методика фізичного виховання та сучасні освітні технології	12	360	134	52	82		226	230	104	42	62		168	2		5		90	30	10	20		60	1		6		7	3	Кафедра теорії та методик фізичної культури і спорту																
5	Методика оздоровчо-спортивної роботи	3	90	30	12	18		60						60					90	30	12	18		60	1		6		3	Кафедра педагогіки і психології																	
Всього по дисциплинам п.2.1.1:		21	630	234	80	154		396	360	134	50	84		226	4		2		270	100	30	70		170	2		2	1	9	10																	
2.1.2. Практична підготовка																																															
6	Навчальна практика (в ЗОП)	3	90					90											90					90			8			Кафедра педагогіки і психології																	
7	Виробничо-практична в дітях оздоровчої роботи	6	180					180											180					180			6			Кафедра педагогіки і психології																	
8	Курсова робота (педагогіко-психологічна основа фізичного виховання)	3	90					90	90					90			3													Кафедра педагогіки і психології																	
Всього по дисциплинам п.2.1.2:		12	360					360	90					90			1		270					270			2																				
Всього по п. 2.1:		33	990	234	80	154		756	450	134	50	84		316	4		2	1	540	100	30	70		440	2		2	3	9	10																	
2.2. Выборные дисциплины																																															
2.2.1. Дисциплины за выбором ВПЗ																																															
9	Психологія	3	90	30	14	16		60	90	30	14	16		60			5													3	Кафедра соціально-економічних і психологічних дисциплін																
10	Управління у фізичній культурі	3	90	30	12	18		60	90	30	12	18		60	1		5													2	Кафедра теорії та методик фізичної культури і спорту																
11	Психологія фізичного виховання і спорту	3	90	30	12	18		60	90	30	12	18		60	1		5													3	Кафедра педагогіки і психології																
Всього по дисциплинам п.2.2.1:		9	270	90	38	34		180	270	90	38	34		180	2		2	1												6																	
2.2.2. Дисциплины выбора студента																																															
12	Лікарська фізична культура і функціональна діагностика	3	90	30	12	18		60											90	30	12	18		60			4			3	Кафедра фізичної терапії, ерготерапії																
13	Психологічно-педагогічна основа діяльності вихователя	3	90	30	12	18		60	90	30	12	18		60	1		5													2	Кафедра педагогіки і психології																
14	Ресурси активного туризму України	6	180	60	24	36		120											180	60	24	36		120	3		6			6	Кафедра теорії та методик фізичної культури і спорту																

Всього по підприємству (п. 3.2.3)	12	360	120	48	34	18	240	90	30	12	18			60	1	1			270	80	36	36	18	180	2	1	1	2	8
Всього по п. 3.2	21	630	210	86	31	34	420	160	120	30	36	34		240	3	3	1		270	90	36	36	18	180	2	1	1	8	8
Разом за регіоном (п. 2)	34	1620	444	166	126	34	888	310	254	100	120	34		960	7	3	3	1	810	190	60	100	18	620	4	3	4	17	18
Загальна кількість	60	1800	564	190	244	52	888	900	384	112	138	34		618	8	3	4	1	960	228	78	106	18	688	5	3	8	19	22
Кількість акціонерів		8														2										2			
Кількість закладів		9														4											8		
Кількість курсових робіт/проектів		1																1											
Кількість спеціальних (спеціальних) робіт		13													8									8					

Директор Інституту

Паскан Ю.В.

Заступник генерального директора

ПОВОДОЖЕНО
Почесний член
Кабінету

"Затверджую"
Ректор
І.С. Непенда
 (підпис) (прізвище та ініціал)
 "20" 08 2020 року

Міністерство освіти і науки України

ЦНУЗ Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Вчитель
 Кваліфікація фіз.культури., організатор тур.роботи.

Строк навчання 3 роки 10 місяців

РОБОЧИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

Підготовки бакалавра з галузі знань 01 Освіта/Педагогіка на основі повна загальна середня освіта

за спеціальністю 014 Середня освіта (фізична культура)

спеціалізацією 014.11 Середня освіта (Фізична культура)

Курс 4 Форма навчання денна

I. I графік навчального процесу

Курс	Вересень				Жовтень				Листопад				Грудень				Січень				Лютий				Березень				Квітень				Травень				Червень				Липень				Серпень							
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
4	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	КС	К	С	С	С	К	ВГ	ВГ	ВГ	ВГ	ВГ	ВГ	КС	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	Т	КС	С	А	А								

ПОЗНАЧЕННЯ:

T - Теоретичне навчання; КС - Контроль за самост. роботою; К - Канікули; С - Екзаменаційна сесія; ВГ - Виробнича практика; А - Атестація;

II. ЗВЕДЕНІ ДАНІ ПРО БЮДЖЕТ ЧАСУ, тижні

Курс	Теоретичне навчання	контроль за самост. роботою	Канікули	Екзаменаційна сесія	Виробнича практика	Атестація
4	24	3	3	5	6	2
Разом	24	3	3	5	6	2

III. ПРАКТИКА

Назва практики	Семестр	Тижні
Виробнича		6
Виробнича педагогічна практика в школі	8	6

IV. ДЕРЖАВНА АТЕСТАЦІЯ

Назва навчальної дисципліни	Форма державної атестації (екзамен, дипломний проєкт (робота))	Семестр
Атестація	екзамен	8,8

Всього по дисципліні п.2.7.2:	15	430	150	62	88			308	180	60	30	30			120	1	1			270	90	32	58			180	3	1	2	4	9
Всього по п. 2.8:	15	450	150	62	88			308	180	60	30	30			120	1	1			270	90	32	58			180	3	1	2	4	9
Результати за розділом (п. 2):	48	1440	342	124	218			898	630	182	78	100			448	5	3	2	1	810	160	48	112			670	5	3	3	12	18
Загальна кількість	60	1800	462	178	268	36		998	900	272	118	136	18		628	7	4	3	1	900	190	60	112	18		710	8	3	4	18	19
Кількість екзаменів		7															4											3			
Кількість іспитів		7																3										4			
Кількість курсових робіт/проектів		1																													
Кількість контрольних (індивідуальних) робіт		13													3											6					

Директор інституту

Паван Ю.В.

Завідувач випускної кафедри

ПОСОДЖЕНО:
Начальник методичної
кафедрі

7. АНОТАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Навчальна дисципліна: **Історія української культури**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 2 рік, 2 семестр

Мета: формування знань про специфіку історії української культури як важливої форми національного поступу, вияву історико-культурницького типу світогляду

Завдання: показати методологічну роль історії української культури у розумінні особливостей розвитку тієї чи іншої культурно-історичної епохи; ознайомити з історією української культури, з ідеями її поступу; сприяти формуванню у студентів здібностей до критичного мислення, самостійного аналізу складних явищ суспільно-історичного буття; здійснювати вільний світоглядний вибір і обґрунтувати його; співвідносити культурницькі ідеї з практикою суспільного буття; пов'язати загальноісторичні та проблеми історії культури із поступом сучасного суспільства; сформувати власне переконання у тому, що самореалізація особистості неможлива без прилучення до здобутків національної історико-культурної спадщини, складовою частиною якої є історія культури; працювати з історичними текстами, здійснювати їх інтерпретацію, пояснення й оцінку тих чи інших праць.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - екзамен

Навчальна дисципліна: **Іноземна мова – англійська (бакалавр)**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1-2 роки, 1-4 семестри

Мета: формування в студентів комунікативної компетенції, базою для якої є комунікативні уміння, сформовані на основі мовних знань і навичок, що відповідають стандарту B2.

Завдання: оволодіння навичками аналітичного і пошукового читання літератури з елементами спеціалізації зі словником; збагачення базового загального лексикону та вивчення історичного лексикону; формування умінь розпізнавати та диференціювати складні граматичні явища і моделі за формальними ознаками; вміти вести дискусію на запропоновану тематику, передбачену програмою.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль – залік, екзамен

Навчальна дисципліна: **Українська мова (за професійним спрямуванням)**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 2 і 3 роки, 3, 4, 5 семестри

Мета: Формування у майбутніх спеціалістів професійно зорієнтованих умінь і навичок досконалого володіння українською літературною мовою у фаховій сфері.

Завдання: забезпечення чіткого і правильного розуміння ролі державної мови у професійній діяльності, досконалого володіння нормами сучасної української літературної мови та дотримання вимог культури усного і писемного мовлення; вироблення навичок самоконтролю за дотриманням мовних норм у спілкуванні; розвиток творчого мислення

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль – екзамен

Навчальна дисципліна: Філософія

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 3- рік навчання, 2 семестр

Метою курсу є: засвоєння специфіки філософського запитування сприяє формуванню високої світоглядно-методологічної культури, переконання в принциповій важливості для кожної людини вільного світоглядного самовизначення, спрямовує на самостійні роздуми над найважливішими проблемами індивідуального та суспільного буття.

Завдання курсу: передбачає формування вміння працювати з філософськими текстами, реконструювати зміст висловлених у них філософських ідей, здійснювати історико-філософську інтерпретацію, пояснення і оцінку філософських вчень, актуалізує потребу співвідносити світоглядні ідеї з практикою суспільного життя, спрямовує на самостійні роздуми, виховує переконання в тому, що самореалізація особистості неможлива без прилучення до здобутків культурної спадщини людства, складовою частиною якої є філософія.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль – екзамен

Навчальна дисципліна: Політологія

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 4 рік, 7 семестр

Метою є: оволодіння студентами сучасним знаннями історії становлення науки про політику, та розвитку політичних теорій та вчень. Практична частина курсу передбачає вивчення основ громадянського суспільства, вивчаються політичні системи суспільства, методи та форми створення політичних партій та громадських організацій. Окремо розглядаються етнонаціональні та міжнародні відносини.

Завдання: сформувати у студентів концептуальне знання політичної теорії; засвоєння історичних традицій світової та української політичної науки; вміння працювати з політологічною літературою; розуміння ролі й місця політичних інститутів, норм, ідей, вартостей у функціонуванні й трансформації політичних систем.

Ключові слова: політична теорія, соціальні спільноти, політичні еліти, політична структура суспільства, демократія, виборчі системи, політична

ідеологія, етнонаціональні відносини, міжнародні відносини, геополітика.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль – екзамен

Навчальна дисципліна: **Релігієзнавство**

Статус: вибіркова

Рік: III, семестр V

Мета: формування у студентів цілісного світоглядного уявлення про релігійні процеси в минулому та сучасний період у світі й Україні, їх роль у суспільному розвитку.

Завдання: ознайомлення студентів зі змістом теологічного і наукових підходів до вивчення релігії; з'ясування сутності релігії та тенденції розвитку релігійних процесів в умовах секуляризації, глобалізації, світоглядного релятивізму і практичного атеїзму; поглиблення знання з історії розвитку світових релігій, їх впливу на суспільно-політичні процеси, зокрема в Україні; формування релігієзнавчого мінімуму правових знань про конституційні принципи свободи совісті, законодавчі акти, які служать основою державно-церковних і міжконфесійних відносин, визначають принципи функціонування церков і релігійних організацій.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль – екзамен

Навчальна дисципліна: **Соціологія**

Статус: Вибіркова

Рік, семестр: 3 рік, 5 семестр

Курс « Соціологія» є одним з вибіркових курсів у підготовці майбутнього вчителя історії.

Метою курсу є : формування знань з загально-соціологічної теорії, розкриття змісту основних соціологічних теорій та концепцій, кожна з яких дає свій специфічний аналіз особливостей функціонування та розвитку суспільства та по своєму виявляє найактуальніші суспільні проблеми, одночасно закладаючи основи світогляду та громадянської зрілості.

Завдання курсу: при вивченні курсу загально-практичного та загальнотеоретичного значення зосереджується увага на процесі засвоєння студентами методологічного аспекту соціології як науки: сукупність методів, принципів, прийомів і процедур пізнання навколишньої соціальної дійсності. Наука соціологія володіє розвинутим інструментарієм аналізу суспільного життя, її методи постійно розвиваються й оновлюються.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль – залік

Навчальна дисципліна: **Економіка**

Статус: Вибіркова

Рік, семестр: 3 рік, 5, 6 семестр

Курс « Економіка» є одним з вибіркових курсів у підготовці майбутнього вчителя історії.

Метою курсу є: формування системи знань про економічні відносини у суспільстві, проблеми ефективного використання обмежених ресурсів,

функціонування основних складових економічної системи, розвиток у студентів економічного мислення, а також підготовка до подальшого вивчення основ інших економічних дисциплін та можливого використання економічних знань у майбутній професійній діяльності.

Завданням курсу є: оволодіння студентами методологією пізнання економічних явищ і процесів, вивчення законів, закономірностей, рушійних сил розвитку суспільного виробництва для найбільш повного задоволення їхніх матеріальних і соціально-економічних потреб. Формування вмінь: аналізувати конкретні економічні проблеми; давати оцінку економічним ситуаціям; пояснювати причини найважливіших економічних явищ.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Етика та методика її викладання

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Навчальна дисципліна «Етика та методика її викладання» передбачає вивчення сутності, структури, історичних особливостей етики як філософської теорії моралі та методичних особливостей її викладання.

Метою є: забезпечити оволодіння студентами основами етичного знання, усвідомлення структури моральної свідомості та моральних цінностей людського життя; засвоєння основ моральної культури спілкування та розгляд проблем прикладної етики;

Завдання: формування практичних навиків організації і проведення уроків етики; навчання творчому підходу до своєї майбутньої професії.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Естетика та методика її викладання

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 2 рік, 2 семестр

Навчальна дисципліна «Естетика та методика її викладання» передбачає вивчення сутності, структури, історичних особливостей естетики як філософії прекрасного та методичних особливостей її викладання.

Мета: забезпечити оволодіння студентами основами естетичного знання, усвідомлення структури естетичної свідомості та основних категорії й понять естетики; розгляд сутності мистецтва, особливостей його видової структури та історичних закономірностей розвитку; засвоєння особливостей естетичної культури та виховання;

Завдання: формування практичних навиків організації і проведення уроків естетики; навчання творчому підходу до своєї майбутньої професії.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Логіка

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 3-й рік навчання, 1-й семестр; 1-й р. н., 2-й семестр

Анотація. Як навчальна дисципліна логіка надає теоретичний і методичний матеріал, необхідний для формування усвідомленого рівня оперування правилами і прийомами логічного мислення, дає знання про логічні характеристики основних форм мислення – поняття, судження й умовиводу, правил та операцій над ними, розкриває сутність і значення основних законів (принципів) мислення, знайомить з основними прийомами аргументації.

Мета: сформувати ефективне оволодіння найбільш поширеними в практиці схемами і прийомами міркувань, активне використання в процесі мислення та спілкування їх основних методів – дедукції, індукції та аналогії, розвиває вміння розпізнавати та виявляти логічні помилки як у власних міркуваннях, так і у міркуваннях інших людей, сприяє вдосконаленню логічної культури,

Завдання: формування сучасного стилю мислення, що поєднує в собі точність і образність думки, вихованню дисципліни думки; формування практичних навиків організації і проведення уроків етики; навчання творчому підходу до своєї майбутньої професії

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Анатомія людини з основами спортивної морфології

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Мета: озброїти студентів знаннями будови людського організму з урахуванням його історичного розвитку, взаємодії з зовнішнім середовищем, вікових та індивідуальних особливостей розвитку і тих змін, що відбуваються в ньому в процесі активної рухової діяльності

Завдання:

- поглибити біологічну і методичну підготовку майбутніх фахівців;
- підготувати студентів до науково-обґрунтованого проведення занять з фізичної культури з урахуванням морфологічних особливостей будови тіла;
- сформувати у студентів практичні навички визначення і оцінки будови тіла і фізичного розвитку дитини за морфологічними ознаками;
- підготувати студентів до вивчення інших дисциплін біологічного циклу та професійного спрямування.

Оцінювання: екзамен

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль : екзамен

Навчальна дисципліна: Біохімія

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 2 рік 2 семестр

Анотація. Хімія вуглеводів, жирів та білків. Вітаміни. Гормони. Обмін речовин. Біологічне окислення. Обмін вуглеводів, жирів та білків. Основи біохімії м'язового скорочення та його енергетичне забезпечення. Методи біохімічних обстежень організму людини.

Оцінювання: залік

Навчальна дисципліна: Фізіологія людини

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Мета: вивчити функцію різних органів та систем в цілому з метою використання отриманих знань у вивченні наступних медико-біологічних дисциплін, організації здорового способу життя та в практичній діяльності.

Оцінювання: поточне оцінювання, контрольна робота, тестовий контроль, підсумковий контроль - *екзамен*

Навчальна дисципліна: Основи екології та гігієни фізичного виховання і спорту

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Мета: дати студентам сучасні знання гігієнічних вимог до організації занять фізичною культурою, закономірностей, які лежать в основі збереження і зміцнення здоров'я школярів, підтримання їх високої працездатності та сформуванню практичних навичок для майбутньої професійної діяльності.

Оцінювання: поточне оцінювання, контрольна робота, тестовий контроль, підсумковий контроль - *екзамен*

Навчальна дисципліна: Вікова фізіологія

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 2 рік, 4 семестр

Анотація. Курс «Вікова фізіологія» введений у програму підготовки фахівців, щоби сформуванню у студентів такий підхід до педагогічного процесу, який би сприяв збереженню та зміцненню здоров'я, формуванню здорового способу життя учнів у процесі їх навчання в школі.

Навчальна дисципліна «Вікова фізіологія» знайомить майбутніх педагогів з особливостями життєдіяльності дитини на всіх етапах її розвитку, починаючи від народження і до періоду статевого дозрівання. Знання вікових можливостей дитини дозволяє педагогу вибрати адекватні до віку дитини форми і методи навчально-виховної діяльності без ушкодження для її здоров'я.

У курсі розглядаються закономірності росту і розвитку дитячого організму, вікові та морфологічні особливості діяльності різних органів і систем організму в різні періоди життя.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - *залік*

Навчальна дисципліна: Вступ до спеціальності

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація. Фізична культура і спорт як явище і сфера діяльності фахівця. Кваліфікаційні характеристики фахівців. Характеристика діяльності викладача фізичного виховання, тренера-викладача, організатора масової фізичної культури. Інститут фізичної культури: навчальна, науково-дослідна, спортивна і виховна робота. Самостійна робота студентів у навчальний та позаурочний час.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Гімнастика та методика її викладання

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1,2 семестр

Основними завданнями вивчення дисципліни «Гімнастика та методика її викладання» є: оволодіння технічним матеріалом курсу; методики навчання вправ шкільної програми; виконання нормативів, та вимог з практичного розділу програми; знати методику проведення різних форм занять гімнастикою.

Формування знань: засоби, види гімнастики; термінологію стройових, загальнорозвиваючих вправ, вправ на приладах та їх методичні особливості; техніку безпеки, причини травм і заходи їх попередження на заняттях з гімнастики.

Формування вмінь: подавати команди для виконання стройових вправ, які вивчаються на курсі; надавати допомогу та страхувати під час виконання вправ на приладах; підібрати ЗРВ без предметів (для підготовчої частини занять); виконати нормативні вимоги програми I курсу.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Легка атлетика та методика її викладання

Статус: Вибіркова

Рік, семестр: 2 рік, 4 семестр

Анотація. Значення та місце легкої атлетики у системі фізичного виховання. Основи техніки спортивної ходьби, бігу, стрибків та метань. Методика навчання видів легкої атлетики. Організація та проведення змагань з легкої атлетики.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Психологія

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1,2 рік, 2,3 семестр

Анотація. Вивчення психології особистості людини як цілісної структури, що складається з соціально обумовлених /направленість/ та біологічно обумовлених /темперамент, задатки, інстинкти, найпростіші

потреби/ сторін особистості; сторін, обумовлених життєвим досвідом та вихованням /звички, знання, вміння та навички/, індивідуальних особливостей психічних функцій /їх якісна своєрідність та рівень розвитку/. Принципи та зміст психології спортивної діяльності, закономірності їх практичного використання при підготовці спортсменів різної кваліфікації. Поєднання фундаментальної та прикладної психології відповідно до специфіки галузі. Практичне використання знань з психології у процесі фізичного виховання та спортивного тренування. Методи вивчення та корекції психічних сторін особистості спортсмена.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - *екзамен*

Навчальна дисципліна: **Педагогіка**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1,2 рік, 2,3 семестр

Анотація. Історія розвитку питань виховання та навчання у різні історичні періоди. Особливості розвитку дітей у різні вікові періоди. Корекція відхилень в розвитку дитини. Поняття про дидактику. Психологічні аспекти навчання. Принципи навчання. Методи навчання. Психологічні механізми виховання. Методи виховання. Етапи морального розвитку особистості. Етико-виховний потенціал релігії. Відхилення у поведінці та навчанні школярів. Шкільні неврози. Асоціальна поведінка та соціальна дезадаптованість. Виховання у сім'ї. Особистість батьків та помилки у вихованні.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - *екзамен*

Навчальна дисципліна: **Туризм**

Статус: Вибіркова

Рік, семестр: 2 рік, 4 семестр

Анотація. Вступ до предмету. Туризм як засіб фізичного виховання. Види туризму. Підготовка туристського спорядження та особливості харчування в умовах походу. Організація проведення масових туристичних заходів. Заходи безпеки під час походу.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - *залік*

Навчальна дисципліна: **Теорія і методика фізичного виховання**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 2-3 рік, 4-5 семестр

Анотація. Навчальна дисципліна формує у студента загальні фахові компетенції організації, використання форм, системи засобів, методів та методичних прийомів фізичного виховання школярів.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - *залік, екзамен*

Навчальна дисципліна: **Професійна діяльність у сфері фізичного виховання**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 4 рік, 8 семестр

Анотація. Навчальний курс «Професійна діяльність у сфері фізичного виховання» передбачає вивчення фахових спеціальностей, спеціалізації і посади фахівців у сфері фізичної культури і спорту; освітньо-кваліфікаційні рівні та структуру підготовки фахівців; завдання фізичного виховання дітей дошкільного віку; форми роботи з фізичного виховання у ДНЗ; передумови і перспективи реформування національної системи фізичного виховання школярів; спеціальні особливості роботи викладача фізичної культури у ВНЗ; керівника фізичної підготовки у ЗСУ та тренера-викладача.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: **Спортивні ігри та методика їх викладання**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1-2 семестр «Баскетбол»; 2 рік, 3,4 семестр «Волейбол»

Анотація. Навчальний курс «Спортивні ігри та методика їх викладання» (Розділ «Баскетбол») Вивчення історії виникнення і розвитку баскетболу, його ролі та місця у системі фізичного виховання і спорту; ознайомлення з правилами техніки безпеки на уроках фізичної культури з використанням навчального матеріалу баскетболу; вивчення теорії та методики навчання баскетболу у процесі оволодіння технікою і тактикою баскетболу; ознайомлення з можливостями використання освітніх, виховних та оздоровчих можливостей гри у різних ланках системи фізичного виховання і спорту; оволодіння навиками оперативного планування навчально-виховного процесу; вивчення правил змагань з баскетболу, оволодіння методикою суддівства; організація та проведення змагань; виховання особистісних і професійних якостей.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: **Біомеханіка**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 4 рік, 1 та 2 семестри

Анотація. Курс «Біомеханіка» спрямований на підготовку майбутніх вчителів фізичної культури до ефективного використання закономірностей і методів біомеханіки у своїй професійній діяльності. Озброєння студентів системно-структурним підходом вивчення рухів людини та теорією структурності дозволить їм всебічно оцінювати та бачити рухові дії, як багатоструктурні системи, виділяти в рухах та правильно пояснювати учням головні та другорядні елементи. Навчить студентів розуміти просторові рухи біологічних макро- та мікрооб'єктів, зрозуміти загальні закономірності будови рухових систем.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік та екзамен

Навчальна дисципліна: **Олімпійський та професійний спорт**

Статус: Варіативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Мета викладання дисципліни – полягає у наданні майбутнім фахівцям необхідних знань про олімпійський та професійний спорт. Як будь яка сфера людської діяльності, у відповідності до сьогодення та на цій основі теоретичне обґрунтування та визначення професійної специфіки діяльності учителя фізичної культури, здатного здійснювати педагогічний вплив на здоров'я школяра на рівні цілеспрямованого управління процесом фізичного виховання.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: **Плавання та методика його викладання**

Статус: Вибіркова

Рік, семестр: 4 рік, 8 семестр

Анотація: Значення та місце плавання у системі фізичного виховання. Основи техніки спортивних видів плавання /вільний стиль, на спині, брас, батерфляй/. Методика навчання видів спортивного плавання. Прикладне плавання: перша допомога потопаючому. Способи прикладного плавання. Організація та проведення змагань з плавання.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: **Футбол, міні-футбол та методика його викладання**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 3 рік, 1 семестр

Анотація: Навчальний курс «Футбол, міні-футбол та методика його викладання» передбачає вивчення теорії і методики футболу та міні-футболу, використання їх оздоровчих, освітніх, виховних можливостей у різних ланках системи фізичного виховання та спорту; оволодіння технікою і тактикою футболу та міні-футболу; оволодіння основами планування навчально-виховного процесу для різного контингенту людей; формування знань, умінь, навичок організаційно-керівної та управлінської діяльності; становлення та розвиток теоретико-практичних умінь підготовки і проведення уроку фізичної культури та його фрагментів на матеріалі футболу; засвоєння правил гри у футбол та міні-футбол, формування навичок підготовки та проведення змагань, оволодіння методикою їх суддівства.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль: залік.

Навчальна дисципліна: **Педагогічна майстерність**

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 4 рік, 7 семестр

Анотація: Навчальний курс «Основи педагогічної майстерності вчителя фізичної культури» передбачає вивчення суспільної значущості

педагогічної професії, специфіку діяльності, відчутти себе суб'єктом цієї діяльності; систему знань і уявлень про закони навчання; розвиток особистості дитини, і відповідно технологію та прийоми, які забезпечують такий розвиток; свої індивідуальні особливості: спрямованість, здібності та психофізичні дані; опанувати механізми використання особистісного потенціалу для розв'язання педагогічних завдань навчання і виховання.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік.

Навчальна дисципліна: Методи досліджень у фізичному вихованні

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 3 рік, 5 семестр

Анотація: Навчальний курс озброює студентів елементами методики наукових досліджень, готує до навчання в магістратурі, виховує потребу творчої діяльності майбутнього фахівця, розвиває конструктивні здібностей студентів, самостійність та ініціативність у висунені і розв'язанні проблем фізичного виховання школярів і молоді, формуються знання про логіку наукових досліджень, їх методи й уміння використовувати їх у професійній діяльності.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Професійна майстерність

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 4 рік, 8 семестр

Анотація. Навчальний курс «Професійна майстерність» передбачає вивчення сутності педагогічної діяльності вчителя фізичної культури та її суспільну значущість; педагогічну майстерність вчителя фізичної культури; організацію педагогічної взаємодії у навчанні; професійне становлення молодого вчителя.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - екзамен

Навчальна дисципліна: Рекреаційні ігри

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація. Навчальний курс «Рекреаційні ігри» передбачає вивчення історії виникнення, походження, розвитку рухливих ігор, їх ролі і місця в системі фізичного виховання та спорту; вивчення теорії і методики рекреаційних ігор, використання їх виховних, освітніх, оздоровчих й гігієнічних можливостей; формування знань, умінь та навичок організаційно-керівної й управлінської діяльності у навчально-виховному процесі, що реалізується на ігровому матеріалі; становлення і розвиток теоретико-практичних умінь підготовки та проведення рекреаційних ігор; оволодіння методикою організації і проведення різних форм занять рухливими іграми, вивчення їх змісту і правил; оволодіння методикою їх суддівства.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Адаптивне фізичне виховання

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація. Тільки в останні десятиріччя в нашій країні суспільство помітило великий соціальний пласт інвалідів і осіб, які мають виражені порушення у стані здоров'я. В галузі фізичної культури в останні роки державними і суспільними організаціями докладаються значні зусилля для залучення інвалідів до систематичних занять фізичними вправами, як ефективного універсального засобу фізичної, психічної та соціальної адаптації.

У процесі вивчення навчальної дисципліни АФВ студенти знайомляться з особливостями змісту фізичного виховання дітей-інвалідів, який визначається необхідністю формування життєво необхідних умінь та навичок; важливістю розвитку основних фізичних якостей та підвищення функціональних можливостей органів і систем організму людини; необхідністю становлення, збереження і використання тілесно-рухових якостей інваліда, що залишилися в наявності. Підбір засобів в адаптивному фізичному вихованні обумовлений також важливістю формування у інвалідів свідомого ставлення до власних можливостей, твердої впевненості в них, готовності до сміливих і рішучих дій, подоланню необхідних для повноцінного функціонування суб'єкта фізичних навантажень та потреби в систематичних заняттях і організації здорового способу життя.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Безпека життєдіяльності

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Мета вивчення дисципліни полягає у набутті студентом компетенцій, знань, умінь і навичок для здійснення професійної діяльності за спеціальністю з урахуванням ризику виникнення техногенних аварій й природних небезпек, які можуть спричинити надзвичайні ситуації та привести до несприятливих наслідків на об'єктах господарювання, а також формування у студентів відповідальності за особисту та колективну безпеку.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Основи охорони праці

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 4 рік, 8 семестр

Анотація. Теоретичні основи безпеки життєдіяльності. Правові та нормативні основи безпеки праці. Медико-біологічна взаємодія людини з небезпечними і шкідливими факторами та їх нормування. Безпека праці в

шкільних кабінетах. Вимоги БЖД при організації та проведенні позакласних та позашкільних заходів.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Методика фізичного виховання в спеціальних медичних групах

Статус: Вибіркова

Рік, семестр: 3 рік, 5 семестр

Анотація. Формування знань про значення фізичних вправ у відновленні здоров'я школярів, критерії розподілу школярів на медичні групи, про особливості організації процесу фізичного виховання школярів СМГ, мету і завдання фізичного виховання учнів, віднесених до СМГ; характеристику засобів фізичного виховання дітей з відхиленнями у стані здоров'я; структуру занять в СМГ та їх зміст; особливості дозування фізичних навантажень в СМГ; особливості фізичного виховання школярів з порушеннями постави, сколіозами, плоскостопістю, а також з міопією, ендокринними захворюваннями, хворобами серцево-судинної, дихальної та травної систем та умінь визначати та оцінювати фізичний розвиток школярів; користуватись навчальною програмою для школярів СМГ.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - екзамен.

Навчальна дисципліна: Практикум зі спортивних ігор

Статус: Нормативна

Рік, семестр: 4 рік, 1,2 семестр

Анотація. Навчальний курс «Практикум зі спортивних ігор» передбачає вивчення ролі та місця спортивних ігор у системі фізичного виховання школярів, особливостей їх реалізації з різним контингентом дітей; вивчення планування, організації і змісту навчального матеріалу з баскетболу, волейболу, гандболу, футболу на уроках фізичної культури; становлення і розвиток теоретико-практичних умінь підготовки та проведення предметних ігрових, комплексних уроків, використання оздоровчих, освітніх, виховних можливостей ігор у навчально-виховному процесі школярів; формування знань, умінь, навичок організаційно-керівної й управлінської діяльності у навчально-виховному процесі, що реалізується на матеріалі спортивних ігор; удосконалення навичок підготовки і проведення змагань з ігрових видів спорту, оволодіння методикою суддівства спортивних ігор.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - екзамен

Навчальна дисципліна: Основи гімнастики

Статус: Варіативна

Рік, семестр: 2,3 рік, 4,6 семестр

Анотація. Основними завданнями вивчення дисципліни «Основи гімнастики» є: оволодіти технічним матеріалом курсу; методикою навчання елементів шкільної програми; виконати нормативні вимоги з практичного

розділу програми; оволодіти методикою проведення різних форм занять гімнастикою.

Формування *знань*: основи техніки гімнастичних вправ; послідовність аналізу техніки; класифікацію гімнастичних вправ; методи і методичні прийоми навчання гімнастичних вправ; структуру процесу навчання; причини помилок, що виникають при виконанні гімнастичних вправ і способи їх виправлення; методику визначення розвитку фізичних якостей; методику визначення обсягу та інтенсивності навантаження; зміст матеріалу з модуля «Гімнастика» в шкільній програмі з фізичного виховання.

Формування *вмінь*: складати комплекси ЗРВ з предметами, в парах і з опором; проводити підготовчу і заключну частину заняття; надавати допомогу та страхувати під час виконання вправ на приладах (в обсязі програми курсу); складати навчальну карточку з методики навчання гімнастичних вправ; провести фрагмент уроку з модуля «Гімнастика» програми ЗОШ; складати комплекси вправ спеціальної фізичної підготовки, виконати нормативні вимоги програми II курсу; підібрати підготовчі та підвідні вправи відповідно до завдань уроку з матеріалом гімнастика; скласти план-конспект заняття; провести фрагмент уроку з модуля «Гімнастика» програми ЗОШ; скласти робочу програму; скласти сценарій масового гімнастичного виступу, підібрати вправи з розвитку фізичних якостей методом колового тренування. Виконати нормативні вимоги програми III курсу.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - *залік, екзамен*

Навчальна дисципліна: Основи легкої атлетики

Статус: Вибіркова.

Рік семестр: 1-2 рік, 2-3 семестри

Анотація. Значення та місце легкої атлетики у системі фізичного виховання. Основи техніки спортивної ходьби, бігу, стрибків та метань. Методика навчання видів легкої атлетики. Організація та проведення змагань з легкої атлетики.

Оцінювання: підсумковий контроль - *екзамен*

Навчальна дисципліна: Гандбол

Статус: Варіативна

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Анотація. Вивчення історії виникнення і розвитку гандболу, його ролі та місця у системі фізичного виховання і спорту; ознайомлення з правилами техніки безпеки на уроках фізичної культури з використанням навчального матеріалу гандболу; вивчення теорії та методики навчання гандболу у процесі оволодіння технікою і тактикою гандболу; ознайомлення з можливостями використання освітніх, виховних та

оздоровчих можливостей гри у різних ланках системи фізичного виховання і спорту; оволодіння навиками оперативного планування навчально-виховного процесу; вивчення правил змагань з гандболу, оволодіння методикою суддівства; формування знань та умінь для організації та проведення змагань; виховання особистісних і професійних якостей.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Теорія і методика викладання бадмінтону

Статус: Варіативна

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація. Курс «Теорія і методика викладання бадмінтону» пропонується студентам в числі дисциплін за вибором і передбачає вивчення теорії і методики гри у бадмінтон, оволодіння засобами, які входять в арсенал бадмінтону, а також професійними навичками і уміннями, які необхідні для педагогічної організаційної роботи з дітьми та дорослими.

Курс складає собою самостійну, логічно завершену систему навчання, куди входять лекційні, практичні заняття та самостійна робота студентів.

Навчальним курсом передбачається вирішення наступних завдань:

1. Оволодіти матеріалом курсу.
2. Виконати нормативні вимоги з практичного матеріалу.
3. Оволодіти методикою проведення занять з бадмінтону.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

Навчальна дисципліна: Музритміка

Статус: Варіативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація. Навчальна дисципліна «Музритміка» озброює студентів знаннями з питань побудови уроку ритміки для дітей різних вікових груп, формує практичні навички складання музичних вправ, етюдів, музично-танцювальних комбінацій та музичних ігор, які активізують творчі здібності дітей шкільного віку. Мета проведення практичних занять: набуття навичок виконання ритмічних вправ різноманітної структури музичного твору; набуття навичок виконання ритмічних вправ на різноманітному музичному матеріалі; набуття навичок створення певних рухів, етюдів та ігор для активізації творчих здібностей дитини; набуття навичок створення етюдів та ігор на розвиток дитячої творчості.

Оцінювання: поточне оцінювання, підсумковий контроль - залік

8. ФАХОВЕ СПРЯМУВАННЯ ТА КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ

Типовими видами діяльності бакалавра фізичного виховання і спорту є педагогічна, фізкультурно-оздоровча, рекреаційна, спортивно-масова робота. Він здійснює свою діяльність у середніх та дошкільних закладах освіти, фізкультурних та спортивних організаціях.

Функціональними обов'язками бакалавра фізичного виховання і спорту є проведення індивідуальних та групових занять з фізичного виховання, спортивно-масової, рекреаційної та оздоровчої роботи, менеджменту фізичної культури.

Бакалавр фізичного виховання і спорту може обіймати такі посади у державних, громадських, приватних та інших установах:

- вчитель фізичного виховання у школі, училищі;
- тренер, тренер-викладач з обраного виду спорту в ДЮСШ, ШВСМ;
- інструктор фізичної культури в дошкільному закладі;
- методист з фізичної культури;
- інструктор (організатор) спортивно-масової роботи на виробництві, приватній фірмі чи за місцем проживання;
- фахівець з експлуатації спортивних споруд;
- працівник державних або громадських органів управління фізичною культурою;
- працівник спортивних клубів, спортивно-оздоровчих таборів відпочинку.

Термін навчання - 4 роки.

Бакалавр з фізичного виховання і спорту має можливість продовжувати навчання на наступних рівнях освіти.

9. ГЛОСАРІЙ ТЕРМІНІВ З НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

А

Абіоз – знижена життєздатність органа або системи, ослаблення функції внаслідок вродженої слабкості. **Абсцес** – вогнищеве гнійне запалення, яке характеризується утворенням порожнини, заповненої гноєм.

Абулія – відсутність волі, патологічне безвілля, хвороблива відсутність або явне ослаблення волі.

Авітаміноз – різновид вітамінної недостатності, для якої характерна практично повна відсутність надходження вітамінів в організм.

Автоматизація виробництва – процес у розвитку машинного виробництва, при якому функції управління і контролю, що раніше виконувалися людиною, передаються приладам та автоматичним пристроям.

Автоматизм (у фізіології) – здатність органа або окремих клітин до ритмічної, періодичної діяльності без очевидного зв'язку із зовнішніми спонукальними причинами, напр., скорочення серця, петлі кишки, мерехтіння «війок» деяких епітеліальних клітин тощо. Формою Автоматизму, який виникає в результаті закріплення умовно-рефлекторних зв'язків, є стереотипні дії, що здійснюються пасивно (напр., рух нижніх кінцівок під час ходьби, бігу).

Автореферат – коротке, стисле викладення змісту наукового твору, виконаного самим автором.

Автофілія – самомилування.

Агастрія – вроджена відсутність шлунка.

Агенезія – вроджена відсутність органа або його частини.

Агірія – вроджена відсутність звивин кори великих півкуль головного мозку.

Агітофазія – швидке, квапливе, малозрозуміле мовлення, яке спостерігається в стані психічного збудження.

Аглікеноз – спадкове захворювання, пов'язане з відсутністю ферменту, що відповідає за синтез глікогену – уридин-дифосфата-глюкозо-глікогентрансферази (глікогенсинтетази).

Агресивність – хвороблива властивість особи, яка проявляється у заподіянні шкоди, болю, нападів на будь-кого.

Аденоз – одна із форм доброякісних дисплазій молочної залози. Мікроскопічно спостерігаються різко збільшені, правильно сформовані залозисті частки, внутрішньочасточкові протоки і альвеоли, вистелені кубічним епітелієм з темною цитоплазмою.

Аденоїди – патологічна гіпертрофія носоглоткового, глоткового мигдалика, який міститься на задньоверхній стінці носоглотки.

Аденома – доброякісна пухлина, яка розвивається із залозистого епітелію.

Азотистий баланс – різниця між кількістю азоту, що потрапляє в організм з їжею, і кількістю азоту, що виводиться із організму.

Акінез – відсутність активних рухів.

Акліматизація – пристосування організму до нових умов існування.

Акродинія – рідкісне захворювання нервової системи, яке проявляється своєрідними вегетативними і соматичними порушеннями, а також розладами психіки.

Активоване вугілля – одержують із викопаного або деревного вугілля шляхом видалення смолистих речовин і утворення розгалуженої сітки пор. Основна властивість А.в. – висока сорбція на здатність. У медицині застосовують при диспепсії, метеоризмі, харчових інтоксикаціях, отруєннях алкалоїдами і солями важких металів.

Актин – білок м'язових клітин; молекулярна маса близько 70 000; існує у двох формах: глобулярній і фібрилярній.

Актиномікоз – хронічне інфекційне неконтагіозне захворювання людини і тварини, яке спричиняється променистими грибками.

Акупунктура – (голкоуколювання), один із методів рефлекторної терапії, що полягає в дії на функції організму з лікувальною метою різних за силою, характером і тривалістю подразнень, що викликаються в певних точкових зонах, які розміщені в шкірі і прилеглих тканинах голови, обличчя, тулуба і кінцівок.

Алергени – речовини антигенної або гаптенової природи, що викликають алергію.

Алергія – підвищена чутливість організму до різних речовин, яка пов'язана із зміною його реактивності.

Алкалоз – порушення кислотно-лужної рівноваги, для якої характерне порушення співвідношення між аніонами кислот та катіонами лугів крові у бік збільшення катіонів. Розрізняють газовий (дихальний, респіраторний) А., який зумовлений надмірною елімінацією вуглекислот, і А. метаболічний (обмінний), який пов'язаний із втратою кислот або нагромадженням надлишку основ.

Альвеолярне повітря – повітря, що міститься в легеневих альвеолах.

Анабіоз – стан організму, при якому життєві процеси тимчасово припиняються або уповільнюються, що зникають усі видимі прояви життя.

Ангіна горлова – гостре запальне інфекційне захворювання з вираженими місцевими змінами в одному або у кількох мигдаликах лімфонодального кільця.

Анемія – зменшення кількості еритроцитів і зниження вмісту гемоглобіну в одиниці об'єму крові.

Анорексія – повна відсутність апетиту, втрата бажання їсти при об'єктивній потребі в їжі.

Антибіотики – речовини мікробного, тваринного чи рослинного походження, які вибірково пригнічують життєздатність мікроорганізмів.

Антитіла – білки глобулінової фракції сироватки крові, які утворюються в організмі людини або теплокровних тварин у відповідь на

введення різноманітних антигенів (бактерій, вірусів, білкових токсинів тощо) та специфічно взаємодіють з антигенами, що викликали їхнє утворення.

Анурез (анурія) – припинення надходження сечі в сечовий міхур. Аорта – головна артерія великого кола кровообігу, яка починається від лівого шлуночка серця, розгалужуючись, постачає артеріальною кров'ю усі частини тіла.

Апатія – емоційна байдужість, стан притупленості емоцій.

Апендицит – запалення червоподібного відростка.

Аритмія серця – різноманітні зміни автоматизму, збудливості та провідності міокарда, які призводять до порушення нормальної координації скорочень між різними ділянками міокарда чи відділами серця, змін ритму та темпу серцевих скорочень.

Артеріальний пульс – періодичні поштовхоподібні коливання стінки артерії, що виникають внаслідок викиду крові із серця при його скороченні.

Артеріальний тиск – тиск, який спричиняється кров'ю в артеріальних судинах організму.

Артралгія – біль у суглобах

Артрити – захворювання суглобів запальної природи.

Артрози – дегенеративно-дистрофічні захворювання суглобів.

Аскетизм – обмеження і тамування чуттєвих потягів, бажань як засіб досягнення релігійної або етичної мети.

Астенік – людина, що має тип будови тіла, для якого характерні високий зріст, худорлявість, довга шия, поздовжньо витягнутий череп; вузьке, різко окреслене обличчя.

Астма – напад ядухи, що розвивається або у зв'язку з гострим звуженням просвіту бронхів, або як прояв гострої серцевої, переважно лівошлуночкової, недостатності – серцева астма.

Атлетизм – прояв високого фізичного розвитку та фізичної підготовленості.

Ахілія шлунка – повна відсутність у шлунковому соку соляної кислоти та ферментів.

Б

Базальні ядра – скупчення нервових клітин у глибині великих півкуль головного мозку, які беруть участь у корекції складного рухового акту і формуванні емоційно-афективних реакцій. До Б.я. належать: хвостате, сочевицеподібне і мигдалеподібне ядра, а також базальний комплекс ядер, які розміщені між передньою продірявленою речовиною і передньою частиною білої кулі. Б.я. складаються з двох клітин: великих і малих.

Базилярної артерії синдром – різні поєднання порушень свідомості, центральних паралічів (парезів) кінцівок, провідникових розладів чутливості, симптомів псевдобульбарного паралічу та ураження

черепних нервів, які зумовлені розладами кровообігу в бацилярній артерії або в окремих її галузках.

Базофобія – нав'язлива боязнь ходьби.

Безсоння – різні за патогенезом і клінічною характеристикою розлади сну. Б. проявляється скороченням тривалості нічного сну, пізнім засинанням, раннім пробудженням, багаторазовим перериванням сну протягом ночі. Сон при Б. порушується якісно: стає більш поверхневим; скорочується тривалість глибокого сну, порушується співвідношення між стадіями сну, які супроводжуються сновидіннями. При порушенні сну спостерігаються: 1) відсутність імпульсів із лобних долей головного мозку, що призводить до безсоння; 2) виникнення розладів рефлексів, які забезпечують послідовність сну; 3) емоційне напруження, яке перешкоджає блокаді синхронізуючих таламічних імпульсів; 4) зміни м'язового тону; 5) розлади функції гіпоталамічного центру сну.

Біоенергетика – галузь біології, що досліджує механізми перетворення енергії в процесах життєдіяльності організмів. Б. охоплює проблеми термодинаміки біологічних систем, джерел енергії для процесів, що відбуваються в організмах, потоків енергії в біологічних системах, проблеми дихання, бродіння, фотосинтезу, скорочення м'язів, активного переміщення речовин в організмі, електричних, хімічних, осмотичних явищ та регуляції біоенергетичних процесів.

Біцепс – двоголовий м'яз передньої частини плеча, згинає передпліччя у ліктьовому суглобі, супінуючий передпліччя, бере участь у відведенні і згинанні руки у плечовому суглобі.

Біцепс-рефлекс – згинання передпліччя, яке викликається перкусією сухожилка двоголового м'яза. Згасання рефлекса свідчить про ураження сірої речовини спинного мозку, передніх і задніх корінців у ділянці відповідних сегментів або м'язово-шкірного нерва.

Блокада серця – порушення функції провідності серця, в основі якої лежить сповільнення або повне припинення поширення по серцю імпульсу збудження. Блокада може виникнути на різних рівнях. Залежно від цього розрізняють: а) сино-аурикулярну (сино-атріальну) блокаду; б) внутрішньопередсердну блокаду; в) передсердно-шлуночкову блокаду; г) внутрішньошлуночкову блокаду.

Блукаючий нерв – X пара черепних нервів. Стовбур Б.н. починається із довгастого мозку позаду оливи 10–15 корінцями, які зливаються у загальний стовбур, що виходить із порожнини черепа через яремний отвір. Б.н. іннервує тверду мозкову оболонку, слизову оболонку кореня язика, шкіру випуклої поверхні вушної раковини і задньонижньої стінки зовнішнього слухового проходу, органи травної та дихальної систем, серце, селезінку, надниркові залози, нирки, щитоподібну, паращитоподібну, вилочкову залози.

Брахіскелія – вроджена вада розвитку, при якій спостерігається укорочення ніг.

Бруси – запалення синовіальної сумки. Б. може бути асептичним та інфікованим; за характером збудника – неспецифічним або специфічним (гонорейний, бруцельозний, туберкульозний, сифілітичний); за клінічним перебігом – гострим, підгострим, хронічним, рецидивуючим; за характером ексудату-серозним, серозно- фібринозним, гнійним, гнійно-геморагічним.

В

Вагус-пульс – пульс, що спостерігається при підвищенні тонусу заднього ядра блукаючого нерва і характеризується зниженням кількості пульсових ударів за 1 хвилину.

Вазовагальний синдром – симптомокомплекс, що виникає внаслідок рефлекторного підвищення тонусу блукаючого нерва і спостерігається як перша короткочасна фаза реакції організму на масову гостру крововтрату. Клінічно проявляється поєднанням брадикардії, блідості шкірних покривів, артеріальної гіпотензії і зниження ударного об'єму серця.

Вазомотори – волокна вегетативної нервової системи, збудження яких викликає звуження або розширення кровоносних судин.

Вальгірування – відхилення ступні назовні.

Варикозне розширення вен – зміни вен, що характеризуються нерівномірним збільшенням їхнього просвіту, зміною ходу судин, функціональною недостатністю клапанів і порушеннями венозного відтоку.

Варикоцеле – вузлувате розширення вен сім'яного канатика. Розрізняють три ступені хвороби: I – розширені вени локалізуються в межах сім'яного канатика; II – характеризується опусканням розширених вен нижче нижнього полюса яєчка; III – конгломерат розширених вен розміщений на дні калитки, нижче яєчка, при цьому часто яєчко з явищами набряку і атрофії.

Варіаційна статистика – частина математичної статистики, яка застосовується для вивчення емпіричного розподілу кількісних ознак у статистичній сукупності.

Варіаційний ряд – статистичний ряд чисел, що складається із варіант і частот.

Васкуліт – загальний термін, що позначає запалення стінок кровоносних судин різної етіології. Розрізняють первинні і вторинні В. Залежно від судин, які уражаються, виділяють такі види В.: артеріїти, артеріоліти, капілярїти, флебіти. Відповідно до переважної локалізації запальних змін у судинній стінці розрізняють ендо-, мезо- і периваскуліти.

Вегетаріанство – система харчування, яка виключає або обмежує вживання продуктів тваринного походження.

Везикулярне дихання – шум, що вислуховується при аускультації в нормальних умовах над усією поверхнею легень. Характеризується переважанням часу шуму вдиху над часом шуму видиху і м'яким тембром.

Велоергометр – прилад для виконання дозованого фізичного навантаження.

Велоергометрія – метод функціонального дослідження із застосуванням дозованого фізичного навантаження для виявлення латентної коронарної недостатності, для визначення показників функції зовнішнього дихання тощо. Ґрунтується на крутінні ногами або руками педалей велоергометра.

Вени (А) – кровоносні судини, які несуть кров із органів і тканин до серця у праве передсердя. Виняток становлять легеневі вени, що несуть кров (артеріальну) із легень у ліве передсердя. Розрізняють поверхневі і глибокі В. Стінки В. складаються з трьох шарів: внутрішньої, середньої та зовнішньої оболонки. Наявність і ступінь розвитку м'язових елементів у стінці В. покладено в основу їхнього поділу на В. безм'язового і м'язового типу.

Вестибулярний аналізатор – нейродинамічна система, яка виконує сприйняття і аналіз інформації про розміщення і рухи тіла у просторі, складається із рецепторів, аферентних і еферентних провідних шляхів, проміжних центрів і кіркового відділу.

Вестибулярний апарат – функціональне об'єднання утворень головного мозку, внутрішнього вуха (2 мішечки і 3 півколових канали у кожному вусі) тощо, які забезпечують сприйняття кутових та прямолінійних прискорень.

Вивих – стійке зміщення суглобових кінців кісток за межі їхньої фізіологічної рухомості, що викликає порушення функції суглоба.

Вивих вроджений – вивих, що є результатом порушень внутрішньоутробного розвитку з формуванням неповноцінних суглобових кінців кістки, які зчленовуються.

Вивих звичний – вивих, що систематично повторюється в одному і тому самому суглобі, зумовлений слабкістю зв'язок суглоба і оточуючих його м'язів або структурними змінами суглобових кінців кісток.

Видільні процеси – процеси виведення із організму кінцевих продуктів обміну та чужорідних речовин.

Виразка варикозна – трофічна В. на шкірі гомілок, яка розвивається внаслідок порушення венозного відтоку від нижніх кінцівок при варикозному розширенні вен.

Виразкова хвороба – хронічне рецидивуюче захворювання, яке характеризується утворенням виразки у шлунку або у дванадцятипалій кишці внаслідок розладу загальних і місцевих механізмів нервової та гормональної регуляції основних функцій гастроудоденальної системи, порушення трофіки і розвитку протеолізу слизової оболонки.

Вища нервова діяльність – сукупність найскладніших форм діяльності вищих відділів центральної нервової системи, що забезпечує найрізноманітнішу взаємодію між організмом і навколишнім середовищем.

Вібромасаж – дія механічних коливань низької частоти і амплітуди на обмежені ділянки тіла хворого; різновид вібротерапії.

Відведення – віддалення від середньої лінії тіла.

Відпочинок – стан спокою або діяльність, яка знімає втому і сприяє відновленню працездатності.

Вік біологічний (анатоμο-фізіологічний) – вік, що визначається залежно від стану обмінних, структурних, функціональних, регуляторних особливостей і пристосувальних можливостей організму.

Вік календарний (хронологічний) – вік, що визначається залежно від відомої дати народження.

Вік морфологічний (соматичний) – вік, що визначається залежно від морфологічних ознак організму.

Вік репродуктивний – вік, протягом якого зберігається здатність до відтворення потомства.

Внутрішнє середовище організму – сукупність рідин організму (кров, лімфа, тканинна рідина), які безпосередньо беруть участь у процесах обміну речовин і в підтримці гомеостазу.

Вогнище збудження – сукупність близько розміщених та одночасно фізіологічно активних нервових елементів центральної нервової системи.

Г

Гайморит – запалення слизової оболонки верхньощелепної пазухи. Інколи спостерігається ураження її надкісничі та кісткової стінки.

Гастрит – ураження слизової оболонки шлунка з переважно запальними змінами при гострому розвитку процесу і з явищами дисрегенерації, структурної перебудови з прогресуючою атрофією її при хронічному перебігу.

Гематома – накопичення крові в тканинах з утворенням порожнини, що містить кров чи кров'яні згустки.

Гемофілія – спадкова хвороба, в основі якої лежить порушення першої фази зсідання крові внаслідок дефіциту фактора VIII або фактора IX. Г. Проявляється частими і тривалими кровотечами.

Герпес – вірусні хвороби, що спричиняються вірусами герпесу і характеризуються висипом згрупованих дрібних пухирців на шкірі, слизових оболонках, вздовж окремих нервів на еритематозно- набряковій основі.

Гігантизм – клінічний синдром, що проявляється надмірним, відносно пропорційним або непропорційним ростом. Розвивається внаслідок гіперпродукції соматотропного гормону гіпофіза.

Гімнастика – система спеціально підібраних фізичних вправ і методичних прийомів, що застосовують для зміцнення здоров'я та гармонійного фізичного розвитку.

Гімнастика коригуюча – система спеціальних гімнастичних вправ, що застосовуються переважно для дітей та підлітків з метою виправлення дефектів постави і викривлень хребта (вид лікувальної гімнастики).

Гіпертензія – підвищення гідростатичного тиску в порожнинах організму, порожнистих органах та судинах.

Гіпертермія – стан організму, зумовлений підвищеною температурою тіла.

Гіпертрофія – збільшення об'єму та маси тканини, органа або його частини внаслідок розмноження клітин або збільшення об'єму клітинних елементів, що зумовлене регенерацією органів.

Гіподинамія – зменшення м'язових зусиль, що витрачаються на утримання пози, переміщення тіла у просторі, а також на фізичну працю.

Гіпокапія – знижений вміст вуглекислого газу в артеріальній крові.

Гіпокінезія – 1) рухові розлади, що проявляються зниженням рухової активності та швидкості руху при деяких ураженнях екстрапірамідної системи; 2) обмеження рухової діяльності.

Гіпоксія – стан, що виникає при недостатньому постачанні тканин організму киснем або порушенні його утилізації в процесі біологічного окислення.

Д

Дебільність – легкий ступінь олігофренії, який характеризується примітивністю суджень і висновків, недостатньою диференціацією емоцій, обмеженою можливістю навчання, зниженою адаптацією.

Депресія – психічні розлади, що належать до групи афективних синдромів – станів, що характеризуються різними хворобливими змінами настрою, проявляються пригніченим, приголомшеним, тужливим настроєм, що поєднується з рядом ідеаторних (розлади мислення), моторних, а також соматовегетативних порушень.

Дискінезія – розлад рухової функції.

Дискоз – захворювання, що виникає внаслідок проникнення тканини патологічно зміненого міжхребцевого диска в просвіт хребтового каналу при остеохондрозі. Значна частина захворювань протікає з клінічною картиною радикуліту, що зумовлено компресією корінців у результаті випинання або грижі міжхребцевого диска. За клінічним перебігом Д. може бути гострим, рецидивуючим, хронічним, прогредиєнтним.

Дихальна недостатність – патологічний, зумовлений порушенням обмін газів між організмом і оточуючим середовищем. Розрізняють центрогенну, нервово-м'язову, торакодіафрагмальну, або парієальну, і бронхолегеневу Д.н.

Дихальний апарат – сукупність органів, які забезпечують газообмін між повітрям, що вдихається та кров'ю, а також очищення, зволоження та зігрівання повітря; Д.а. включає ніс та навколосові пазухи, ротову порожнину, глотку, гортань, трахею, бронхіальне дерево, легені.

Дихальний об'єм – об'єм повітря, що вдихається або видихається при одному дихальному циклі.

Дихальні м'язи – скелетні м'язи, які беруть участь в акті дихання, змінюючи об'єм грудної клітки. Д.м. поділяються на м'язи, що здійснюють вдих, і на м'язи, що виконують видих.

Діабет – патологічний стан, що характеризується виділенням великих кількостей сечі і деяких хімічних речовин, які утворюються в організмі в процесі обміну речовин.

Діабет цукровий – діабет, в основі якого лежить відносна або абсолютна інсулінова недостатність, що є наслідком ураження островкового апарату підшлункової залози або викликається поза панкреатичними причинами, що призводить до порушення різних видів обміну (головним чином, вуглеводного) і патологічних змін в органах і тканинах.

Діастола – фаза серцевого циклу, під час якої спостерігається розширення порожнин серця, що пов'язано з розслабленням міокарда, та наповненням порожнин серця кров'ю.

Допінг – речовина, що тимчасово підсилює фізичну і психічну діяльність організму.

Друге дихання – стан, що настає після гострої втоми, яка появилася на початковому періоді інтенсивної м'язової роботи, і характеризується поліпшенням самопочуття і підвищенням працездатності.

Е

Езофагіт – запалення стравоходу. Е. розрізняють гострий, хронічний та підгострий.

Ейфорія – стан невинуватого об'єктивними умовами піднесеного настрою людини, який поєднується з безтурботністю і недостатньою критичною оцінкою свого стану, спостерігається відсутність або слабкість мовленнєвого збудження.

Екзема – хронічне рецидивуюче захворювання шкіри, зумовлене серозним запаленням переважно сосочкового шару дерми та вогнищевим спонгіозом шипуватого шару епідермісу. Проявляється поліморфним сверблячим висипом. Виділяють справжню, професійну і мікробну Е.

Екзогенний – такий, що зумовлений зовнішніми причинами.

Екологічні фактори – елементи середовища, що здійснюють той або інший вплив на певні організми.

Екстрасистолія – порушення ритму серця, яке спричиняється збудженням міокарда, що виходить, як правило, не із фізіологічного джерела серцевого ритму і характеризується виникненням одиночних або парних передчасних скорочень серця. Залежно від місця розміщення вогнища ектопічної активності Е. поділяють на передсердні, атривентрикулярні і шлуночкові. Інколи може спостерігатися синусова Е., при якій передчасне збудження виникає у фізіологічному водіві ритму серця – синусно-передсердному вузлі.

Емфізема легень – патологічні зміни легеневої тканини, які характеризуються підвищенням вмістом у ній повітря.

Ендокринна система – система, яка складається із спеціалізованих структур, до яких належать секреторні ядра гіпоталамуса, гіпофіз, шишкоподібне тіло, щитоподібна залоза, вилочкова залоза,

парацитоподібні залози, надниркові залози, чоловічі і жіночі статеві залози, ендокринні структури підшлункової залози і шлунково-кишкового тракту.

Жовта пляма – найчутливіша частина сітківки ока, розміщена зовні від диска зорового нерва, виконує функцію центрального зору.

Жовте тіло – ендокринна залоза, яка розвивається в яєчнику на місці графового пухирця після овуляції і виділяє гормон прогестерон.

Жовч – рідкий секрет, що виділяється печінковими клітинами.

Жовчний міхур – порожнистий орган травної системи, у якому відбувається накопичення жовчі, підвищення її концентрації та з якого періодично відбувається надходження жовчі в загальну жовчну протоку та дванадцятипалу кишку.

Жовчні камені – щільні утворення, що утворюються в жовчному міхурі та жовчних протоках.

Жовчнокам'яна хвороба – захворювання, зумовлене утворенням та наявністю конкрементів у жовчному міхурі та в жовчних протоках.

З

Залишковий об'єм легень – об'єм повітря, що залишається в легенях після максимального видиху.

Запаморочення (голови) – відчуття несправжнього обертання оточуючих предметів або власного тіла в будь-якій із площин тривимірного простору, а також відчуття обертання «усередині голови» або почуття нестійкості, «падіння в безодню». В основі З. (г.) лежить порушення взаємодії вестибулярного, зорового аналізаторів і глибокої чутливості, які разом забезпечують просторову орієнтацію.

Збудження (у фізіології) – один із основних фізіологічних процесів, що характеризується підвищенням специфічної діяльності живих клітин, тканин і цілих організмів у відповідь на зовнішні та внутрішні подразники.

Збудливість – здатність високоорганізованих тканин (нервової, м'язової, залозистої) реагувати на подразнення змінами фізіологічних властивостей і генерацією процесу збудження.

Здоров'я емпіричне – індивідуальне уявлення про здоров'я (відчуття адаптованості до умов існування).

Здоров'я індивідуальне – здатність діяти, враховуючи особисті бажання, зумовлені культурним середовищем.

Здоров'я функціональне – соціальне поняття, яке полягає у здатності виконувати соціальні ролі та обов'язки, що диктуються даним суспільством.

І

Імунна система – морфофункціональна система, що включає центральні (кістковий мозок, тимус, сумка Фабриція у птахів) та периферійні (селезінка, лімфатичні вузли) органи імунітету, а також

вогнищеві скупчення лімфоцитів, що розсіяні по організму, у тому числі лімфоцитів, циркулюючих за током крові і лімфи.

Іннервація – зв'язок органів і тканин організму людини чи тварини, що здійснюється за допомогою нервових волокон.

Інсулін – гормон підшлункової залози, що утворюється β -клітинами острівців Лангерганса. Низькомолекулярна білкова речовина, складний поліпептид. Значно впливає на вуглеводний обмін (регулює відносну сталість вмісту глюкози в крові), синтез глікогену в печінці.

Інтелект – здатність до мислення, особливо до його вищих теоретичних рівнів.

Іррадіація – 1) поширення процесів збудження або гальмування в центральній нервовій системі; 2) поширення болю в сусідні ділянки.

Істерія – нервово–психічний розлад, що характеризується поліморфними функціональними психічними, неврологічними і соматичними розладами при значній навіюваності і самонавіюваності людини, прагненні привернути до себе увагу.

Ішемічна хвороба серця – група захворювань і патологічних станів серця, головним етіологічним фактором яких є атеросклероз вінцевих артерій, що зумовлює за певних умов невідповідність між потребою міокарда в кровопостачанні і можливою величиною притоку крові через уражену артерію.

Ішіас – ураження корінців попереково-крижового відділу хребта, що спостерігається при остеохондрозі хребта, інфекціях, травмах.

К

Капіляри – найдрібніші кровоносні судини, стінка яких побудована із одного шару ендотелію і перикапілярної сполучної тканини. Діаметр просвіту в середньому дорівнює 4–7 мкм.

Кислотність (у медицині) – показники, що характеризують вміст іонів водню в деяких рідинах.

Кислотно – лужна рівновага – відносна сталість водневого показника (рН) внутрішнього середовища організму, зумовлена спільною дією буферних і деяких фізіологічних систем, які визначають повноцінність метаболічних перетворень у клітинах організму.

Кишка товста – частина кишківника, яка бере початок від ілеоцекального кута і продовжується до відхідникового отвору. Довжина К.т. коливається від 110 до 215 см. Середня її довжина 1,5 м.

Кишка тонка – частина кишківника, яка починається від шлунка і впадає у товсту кишку. Довжина К.т. коливається від 4 до 11 м, у середньому дорівнює 5–7 м. К.т. поділяється на три відділи, що переходять один в другий: дванадцятипала кишка, порожня кишка і клубова кишка.

Клітинне дихання – фізіологічний процес споживання кисню клітинами для окислення органічних речовин з вилученням енергії, потрібної для життєдіяльності організму.

Коліт – запально-дистрофічне ураження товстої кишки. Залежно від етіологічного фактора виділяють такі форми к.: 1) інфекційні; 2) інвазивні (паразитарні); 3) токсичні (екзогенні і ендогенні); 4) аліментарні; 5) медикаментозні; 6) невротичні і нервово-трофічні; 7) наслідок механічного ураження кищечника; 8) змішаної етіології; 9) променевої; 10) вторинні (при запальних ураженнях інших органів); 11) невиясненої етіології.

Кора головного мозку – поверхня півкуль великого мозку, покрита плащем, утвореним сірою речовиною. К.г. м. бере участь у регуляції і координації всіх функцій організму, відіграє виключно важливу роль у вищій нервовій діяльності. Морфологічно К.г.м. утворена нервовими клітинами, їх відростками і нейроглією, що має опорно-трофічну функцію.

Корінь легені – сукупність анатомічних утворень, до яких належать головний бронх, легенева артерія, легеневі вени, бронхіальні артерії і вени, нервові сплетення, лімфатичні судини та вузли, розміщені в ділянці воріт легені і покриті плеврою.

Коронарит – запалення стінок вінцевих артерій серця, ускладнює перебіг багатьох захворювань. Запальний процес при К. може локалізуватися переважно в одному з шарів артеріальної стінки (периартеріїт, мезартеріїт, ендартеріїт) або одночасно уражати всі шари (панартеріїт). Клінічно характеризується проявами коронарної недостатності, в т.ч. стенокардією, інфарктом міокарда.

Короткозорість – один із видів аномалій рефракції ока, при якому паралельні промені, що потрапляють в око, після заломлення сходяться у фокусі не на сітківці, а попереду неї.

Косметика – комплекс процедур та засобів, призначених для гігієнічного догляду за тілом, маскування косметичних дефектів та покращання зовнішності.

Косоокість – відхилення зорової осі одного із очей від спільної точки фіксації при порушенні бінокулярного зору.

Кофеїнізм – форма токсикоманії, яка розвивається при тривалому зловживанні напоями, що містять кофеїн.

Кровообіг – рух крові чи гемолімфи, по системі кровоносних судин та порожнин. К. відіграє транспортну роль у внутрішніх процесах організму: обміні речовин, гуморальній регуляції, терморегуляції, захисті організму.

Л

Лабільність – 1) здатність нервової та м'язової тканини відповідати максимальною частотою імпульсів на подразнення відповідно до їхньої частоти; 2) нестійкість організму щодо змін зовнішнього і внутрішнього середовища.

Латентний – прихований; такий, що не виявляє себе видимими ознаками.

Легеневе серце – патологічні зміни, які характеризуються гіпертрофією і (або) дилатацією правого шлуночка серця внаслідок легеневої артеріальної гіпертензії, що зумовлено первинними захворюваннями бронхолегеневого апарату, судин легень або торакодіафрагмальними порушеннями.

Легені – парний орган, розміщені у плевральних порожнинах. Форма і розміри Л. індивідуальні. Середня висота правої Л. 27,1 см у чоловіків і 21,6 см у жінок; лівої Л. 29,8 см у чоловіків і 23 см у жінок. Середня ширина основи правої Л. 13,5 у чоловіків і 12,2 см у жінок; лівої Л. – 12,9 см у чоловіків, 10,8 см у жінок. У кожній Л. розрізняють заокруглену верхівку, основу, три поверхні – реберну, медіальну, діафрагмальну та два краї – передній та нижній. Л. поділяються на частки. Права Л. складається із трьох часток: верхньої, середньої та нижньої. Ліва Л. поділяється на верхню і нижню частки. Основною функцією Л. є дихальна функція. Вона полягає в артеріалізації крові в капілярах малого кола кровообігу. Для її виконання необхідні три процеси: вентиляція альвеол повітрям або газовою сумішшю з досить високим парціальним тиском кисню і низьким парціальним тиском двоокису вуглецю; дифузія кисню і двоокису вуглецю через легеневу мембрану; кровотік через капіляри малого кола кровообігу.

Лейкемія – застаріла назва лейкозу.

Лейкоз – новоутворення із кровотворних клітин з ураженням кісткового мозку і витисканням нормальних ростків кровотворення.

Лівошлуночкова недостатність – серцева недостатність, яка характеризується зменшенням викиду крові у велике коло кровообігу, розтягненням лівого передсердя і застоєм крові у малому колі кровообігу. Розвивається при тяжких ураженнях міокарда лівого шлуночка.

Лікувальна фізкультура – 1) розділ клінічної медицини, що вивчає дію фізичних вправ та інших засобів фізичної культури на організм та розробляє методи їх застосування з лікувально – профілактичною і реабілітаційною метою; 2) використання комплексу засобів фізичної культури з профілактичною, лікувальною та реабілітаційною метою.

Лімфа – прозора жовтувата рідина, що міститься в лімфатичній системі. Складається з плазми та формених елементів (переважно лімфоцитів – близько 95%, а також еозинофілів, моноцитів та поодиноких еритроцитів). Проходячи крізь тканини організму, Л. вбирає в себе виділення клітин. Відіграє значну роль в обміні речовин і виконує ряд захисних функцій.

Лімфатичні вузли – органи лімфоцитопоезу і утворення антитіл. Являють собою утворення бобоподібної або стрічкоподібної форми, розміщені по ходу лімфатичних судин. У кірковій і мозковій речовині Л.в. утворюються лімфоцити: В-лімфоцити – у світлих центрах фолікулів, Т-лімфоцити – у пара кортикальній зоні. У Л.в. утворюється лейкоцитарний фактор, що стимулює розмноження клітин. Л.в. виконують

також бар'єрно-фільтраційну та імунну функції, беруть участь в процесах травлення і обміну речовин, у перерозподілі рідини і формених елементів між кров'ю та лімфою, у лімфовідтоку. Виконують функцію депо лімфи.

Ліпіди – група органічних сполук – жирів і жироподібних сполук, що мають спільні фізико-хімічні властивості. Л. за хімічним складом неоднорідні і поділяються на прості Л. (жири, воски), складні Л. та похідні ізопрену (стероїди, каротиноїди). Прості Л. складаються з жирних кислот і спирту. До складних Л. входять ще й інші сполуки (залишок фосфорної кислоти, азотні основи, вугле-води). Л. входять до складу всіх живих клітин.

М

Мале коло кровообігу – відділ кровоносного русла, в якому відбувається газообмін між кров'ю легеневих капілярів та альвеолярним повітрям. До складу М.к.к входять правий шлуночок серця, легеневий стовбур, легеневі артерії, капіляри легень, легеневі вени, ліве передсердя.

Манту проба – діагностична алергічна проба для виявлення туберкульозу, яка ґрунтується на внутрішньошкірному введенні туберкуліну.

Масаж серця – спосіб штучного відновлення кровообігу в організмі шляхом ритмічних стискувань серця, що сприяє переміщенню крові із його порожнин у магістральні судини. Розрізняють прямий М.с., який виконується однією або двома руками через розріз грудної клітки, і непрямий, що виконується шляхом ритмічного стискування грудної клітки і стиснень серця між хребтом та грудиною, яка зміщується у передньо-задньому напрямку.

Математична статистика – розділ математики, присвячений математичним методам систематизації, обробки і використання статистичних даних з науковою і практичною метою.

Меланхолія – 1) розгорнуті варіанти великих депресій, що характеризуються вираженою психомоторною загальмованістю або ажитацією, схудненням, патологічним відчуттям провини, порушенням нічного сну або ранніми пробудженнями, добовими коливаннями настрою та активності з погіршенням стану вранці, а також втратою здатності пережити почуття задоволення; 2) смуток, туга.

Міозин – білок м'язів, що належить до групи глобулінів. Виконує функції скоротливого білка і фермента. З білком актином утворює білковий скоротливий комплекс – актоміозин, каталізує розщеплення аденозинтрифосфорної кислоти на аденозиндифосфорну і фосфорну кислоти. При цьому вивільняється енергія, яку використовують м'язи для механічної роботи.

Міозит – запалення м'язів. За етіологією М. поділяють на інфекційні (гнійні і негнійні), паразитарні, токсичні. За перебігом М. може бути гострим, підгострим і хронічним. За поширеністю – локалізованим і дифузним. Морфологічні зміни при М. проявляються альтернативними,

ексудативними і проліферативними процесами в м'язовій тканині. При гнійному М. запалення може бути дифузним за типом флегмонозного і обмеженим біогенною капсулою з утворенням абсцесу. Залежно від етіології виявляються поширені некротичні зміни, обмежені масивним лейкоцитарним валом. У м'язах, що прилягають до некрозу, можуть виявлятися (синьо-гнійні інфекції) важкі розлади кровообігу і масивний фібринозний ексудат. Негнійні інфекційні міозити можуть бути серозними, паренхіматозно-інтерстиційними, проліферативними, дифузними, склеротичними.

Мітохондрії – органоїди клітин, що забезпечують вироблення, нагромадження і розподіл енергії в клітинах. Являють собою округлі, паличкоподібні, ниткоподібні або розгалужені тільця діаметром 0,1–1 мкм та завдовжки до 7 мкм і більше. Кількість, розміри, форма і розміщення М. у клітині залежать від її типу та функціонального стану. М. утворені системою мембран і заповнені гомогенною речовиною – матриксом. М. – єдині в людини клітинні органели, що містять позаядерну ДНК. Вони мають одну кільцеподібну хромосому, гени якої кодують окремі субодиниці комплексів електронно-транспортного ланцюга, а також контролюють синтез групи транспортних та рибосомальних РНК. Мітохондріальна ДНК кодує 13 із 67 білків дихального ланцюга мітохондрій і успадковується тільки по материнській лінії (цитоплазматичне або «неменделівське» успадкування). Життєвий цикл М. не перевищує кількох днів.

М'язове скорочення – сукупність процесів, які змінюють механічний стан м'яза. Характеризується укороченням м'яза і розвитком механічного напруження.

Н

Набряк легень – паталогічний стан, зумовлений значним пропотіванням рідкої частини крові в інтерстиціальну тканину, а потім в альвеоли, що клінічно проявляється тяжкою ядухою, ціанозом і клетотанням у грудях. В основі Н.л. лежать: гостре підвищення гідростатичного тиску в капілярах малого кола кровообігу, порушення проникності капілярної стінки, зниження колоїдно-осмотичного тиску плазми, швидке падіння внутрішньоплеврального тиску. Виділяють блискавичну форму Н.л., яка закінчується летальним кінцем протягом кількох хвилин. Гострий Н.л., що триває 2–4 години; затяжний Н.л. (спостерігається частіше інших форм), який може тривати кілька діб.

Навичка – уміння вирішувати той чи інший вид завдання, доведене до автоматизму.

Нейрогуморальна регуляція – регуляція діяльності різних систем організму, що здійснюється за участю нейрорефлекторних та гуморальних механізмів.

Нервова система – система нервових елементів та органів, що регулює і координує усі функції організму, здійснює взаємозв'язок усіх

частин організму між собою і з навколишнім середовищем. Н.с. поділяють на центральний і периферійний відділи. Центральний відділ Н.с., або ц.н.с., об'єднує головний і спинний мозок, периферичний – усі інші структури, зв'язок між ними здійснюється через корінці спинномозкових та черепномозкових нервів.

Нервова тканина – основна тканина нервової системи. Основним структурним і функціональним елементом Н.т. є нервова клітина, розташована в невроглії. Нервові клітини зв'язані одна з одною через синапси, що забезпечує передачу нервових імпульсів і виконання найрізноманітніших рефлекторних актів. Із нервових клітин побудовані органи і відділи нервової системи: головний мозок, спинний мозок, спинномозкові та черепномозкові нерви, нервові ганглії, нервові закінчення, вегетативна нервова система.

Нирка – парний орган сечоутворення, що має важливе значення у забезпеченні гомеостазу організму людини та вищих тварин. Н. є одним із основних гомеостатичних органів. Вони беруть участь у регуляції концентрації осмотично активних речовин, іонного складу, кислотно-лужної рівноваги та об'єму рідин внутрішнього середовища організму, виконують екскреторну, метаболічну, ендокринну функцію. Нирки розміщені у заочеревинному просторі екстраперитонеально, по обидва боки від поперекового відділу хребта і покриті очеревиною тільки спереду. Форма Н. бобоподібна. Маса Н. коливається від 120 до 200 г, довжина – 10–12 см, ширина 5–6 см, товщина 3–4 см. Розрізняють зовнішній шар – коркову тканину нирки і мозкову тканину, яка поділяється на 8–18 ниркових пірамід. Структурною одиницею Н. є нефрон, який включає ниркове тільце та канальцеву ланку.

Ниркова недостатність – симптомокомплекс, що розвивається внаслідок порушення ниркового кровообігу, клуб очкової фільтрації, канальцевої реабсорбції та секреції, а також концентраційної здатності нирок. Проявляється азотемією, порушенням електролітно-водного балансу та кислотно-лужної рівноваги.

Нозологія – розділ теоретичної медицини, що включає вчення про хвороби, їх класифікацію і номенклатуру, діагноз, етіологію, патогенез, загальні принципи лікування та профілактику захворювань.

Нуклеїнові кислоти – високомолекулярні органічні речовини, які складаються з великої кількості зв'язаних між собою моно-нуклеотидів. До складу Н.к. входять пуринові (аденін і гуанін) та піримідинові (цитозин і урацил або цитозин і тимін) основи, вуглеводи – пентози (рибоза і дезоксирибоза) та фосфорна кислота. Розрізняють два типи Н.к. – рибонуклеїнову кислоту (РНК) та дезоксирибонуклеїнову кислоту (ДНК). Кількість нуклеотидів в Н.к. може бути різною (від 80 до 30 тисяч і більше), залежно від цього вони мають різну молекулярну масу: вищу – препарати ДНК (до 10 млн), нижчу – препарати РНК (від 20 тисяч до 2 млн). ДНК міститься переважно в ядрах клітин, головним чином у хромосомах, невелика кількість – у мітохондріях. РНК – у ядечках,

цитоплазмі і міто- хондріях. Найважливішою біологічною функцією Н.к. є їхня участь у процесах біосинтезу білка, які лежать в основі механізмів нормального росту, розвитку та передачі і відворення спадкових ознак.

О

Оболонка клітин – ліпопротеїдна мембрана, яка відмежовує цитоплазму клітини від оточуючого середовища.

Омалгія – біль у плечовому суглобі або дельтоподібному м'язі.

Омарит – запалення плечового суглоба.

Орієнтування у просторі – здатність людини визначати свою позицію і характер переміщення у просторі стосовно лінії горизонту, вектора сили ваги та оточуючих предметів.

Ортоstaticні проби – тести функціональної діагностики, які ґрунтуються на вимірюванні динаміки різних параметрів кровообігу, що виникають під впливом ортоstaticного навантаження – при зміні позиції тіла, досліджуваного від горизонтальної до вертикальної позиції або у процесі перебування у вертикальній позиції.

Особиста гігієна – сукупність гігієнічних правил поведінки людини, які сприяють збереженню і подовженню строку активного життя.

Особистість – конкретний індивід, реальна людина, продукт і суб'єкт історії, що має свідомість, світогляд і посідає певний соціальний статус.

Остеохондроз – захворювання, в основі якого лежать дистрофічні зміни суглобового хряща і прилеглої кісткової тканини. Терміном «Остеохондроз» частіше позначають дегенеративно-дистрофічні захворювання міжхребцевих дисків.

П

Пам'ять – одна із найважливіших функцій центральної нервової системи, завдяки якій сприймається вплив ззовні, закріплюється, зберігається і відтворюється отримана інформація.

Панкреатит – запалення підшлункової залози. Виділяють гострий і хронічний П. Залежно від структурних особливостей розрізняють такі форми гострого П.: 1) набряків; 2) жировий панкреонекроз; 3) геморагічний панкреонекроз; 4) гнійний П. Виділяються три фази захворювання: 1) ензимної токсемії; 2) тимчасової ремісії; 3) секвестрації.

Парадоксальний пульс – зменшення амплітуди пульсових хвиль при вдихуванні; спостерігається здебільшого при фіброзному медіастино-перикардиті, зустрічається також при лівобічному ексудативному плевриті.

Парасимпатична нервова система – частина вегетативної нервової системи, яка складається із центрального і периферійного відділів. Регулює діяльність м'язів і залоз внутрішніх органів та залоз внутрішньої секреції. При збудженні П.н.с. відбувається звуження зіниць і зміна кривизни кришталика, гальмування діяльності серця, зменшення просвіту бронхіол, посилення перистальтики шлунка і кишківника, збільшення

слиновиділення і секреції травних соків, звуження коронарних судин серця.

Пародонти – запалення тканин, що оточують зуб (пародонт).

Пародонтоз – захворювання пародонту, що характеризується ураженням усіх його складових елементів, руйнування зубояснавого з'єднання і прогресуючою деструкцією альвеолярних відростків.

Пароксизмальна тахікардія – нападоподібне почастишання кількості серцевих скорочень, зумовлене патологічною циркуляцією екстрасистолічного збудження або патологічно високою активністю вогнища гетеротопного автоматизму серця. Залежно від локалізації ектопічного вогнища автоматизму, який спричинює П.т., виділяють три форми П.т.: передсердну, атріовентрикулярну і шлуночкову.

Парціальний – частковий, неповний, такий, що є тільки частиною.

Парціальний об'єм – об'єм, який займав би один із компонентів газової суміші при тій же температурі, якщо б його тиск дорівнював тиску всієї суміші.

Парціальний тиск – тиск, який би спричиняв газ, що входить до складу суміші газів за умов, коли б він при даній температурі займав об'єм, заповнений всією сумішшю газів.

Патогенез – походження і розвиток хвороби або патологічного процесу. Внутрішній механізм виникнення і розвитку патологічних процесів, що зумовлюють клінічну картину захворювання, взаємодію між збудником хвороби і організмом.

Патологічний стан – стійке відхилення від норми, що має біологічно негативне значення для організму.

Пахвова ділянка – ділянка, межі якої збігаються з межами пахової ямки.

Перевтома – стан організму, який характеризується функціональними порушеннями, зумовленими надмірною одноразовою втомою або прогресуючим накопиченням її за ряд послідовних періодів роботи.

Периферійна нервова система – позамозкова частина нервової системи, що включає задні і передні корінці спинномозкових нервів, спинномозкові вузли і симпатичні стовбури, черепномозкові, спинномозкові нерви та їхні похідні. П.н.с. у взаємодії із центральною нервовою системою здійснює регуляцію рухів, чутливості і трофіки в соматичній і вегетативній сферах організму. Функція П.н.с. полягає у проведенні нервових імпульсів від усіх екстерн-, пропріо- та інтерорецепторів у сегментарний апарат спинного і головного мозку і у відведенні від ЦНС регулюючих нервових імпульсів до органів та тканин.

Пієлонефрит – неспецифічний запальний процес з переважним ураженням проміжної тканини нирки та її чашечко-мискової системи. Розрізняють гострий і хронічний П., первинний і вторинний П., вогнищевий і дифузний П. Залежно від шляху поширення інфекції виділяють гематогенний і уриногенний (висхідний) П.

Пневмонія – група різних за етіологією, патогенезом і морфологічною характеристикою ексудативних запальних процесів у легенях з переважним ураженням їхніх респіраторних відділів. Здебільшого у дорослих причиною виникнення П. є інфікування різними бактеріями.

Подагра – захворювання, зумовлене порушеннями пуринового обміну, що призводить до підвищення рівня сечової кислоти у крові та відкладення уратів у тканинах.

Р

Ревматизм – системне запальне захворювання сполучної тканини з переважною локалізацією процесу в серцево-судинній системі.

Ревмокардит – ураження сполучної тканини та скорочувального міокарда серця при ревматизмі. Ревматичний процес уражає всі оболонки серця.

Розрив серця – утворення наскрізного дефекту в стінці серця при трансмуральному інфаркті міокарда.

Рефлекс – відповідь організму на подразнення рецепторів. Суть рефлекторного акту полягає у послідовному збудженні ланок рефлекторної дуги.

Рефлексія – 1) (у психології) самоаналіз, роздуми людини над власним душевним станом; 2) осмислення людиною власних дій та їх мотивів, діяльність самопізнання, що розкриває специфіку духовного світу людини.

С

Сакральний – такий, що стосується крижів; крижовий.

Санація – оздоровлення.

Синологія – теорія і практика формування, збереження і зміцнення здоров'я. Основними завданнями синології є: розробка і реалізація уявлення про суть здоров'я, побудова методів його оцінки; кількісна оцінка здоров'я індивіду, розробка на цій основі систем скринінгу і моніторингу за станом здоров'я населення; формування «психології здоров'я»; зміцнення здоров'я індивіду, забезпечення первинної і вторинної профілактики захворювань; розробка програм зміцнення здоров'я популяції.

Сарколема – оболонка, що оточує поперечносмугасте м'язове волокно. Внутрішня частина С. є типовою клітинною мембраною. Зовнішня її частина утворена густим переплетенням тонких колагенових фібрил. С. Завдяки своїй еластичності сприяє скороченню м'язового волокна, а також виконує захисну функцію.

Сатурація – насичення рідин вуглекислим газом.

Секвоїз – альвеолі алергічної природи, який виникає внаслідок вдихання грибків, що вегетують на тирсі червоного дерева.

Сексуальна культура – система диференціації статевих ролей, відповідні стереотипи маскулітності та фемінності, соціальні інститути і норми, що регулюють статеве життя, і відповідні обряди та звичаї.

Селезінка – непарний паренхіматозний орган, розміщений у черевній порожнині, який виконує імунологічну, фільтраційну та кровотворну функції, бере участь в обміні речовин. Маса С. у дорослої людини складає 140–200 г, довжина 80–150 мм, ширина 60–90 мм, товщина 40–60 мм.

Серцевий цикл – сукупність біохімічних, біофізичних та електрофізіологічних процесів, які відбуваються в серці протягом одного скорочення.

Серця спортивного синдрому – комплекс фізіологічних адаптацій у осіб, які займаються фізичними тренуваннями, що направлені на підвищення витривалості і характеризуються синусовою брадикардією у спокої, III і IV тонами серця, систолічними шумами, різними змінами на електрокардіограмі та збільшенням серця за рентгенологічними даними. Збільшення об'єму серця і його маси характерні для спортсменів, які тренуються на витривалість. При швидкісних та силових навантаженнях виникає гіпертрофія скелетних м'язів і міокарда, дилатація та гіпертрофія усіх чотирьох відділів серця у спортсменів, які треновані на витривалість, збільшує насосні можливості серця, подовження діастолічної фази наповнення, яке пов'язане з брадикардією, призводять до ще більшого росту ударного об'єму і коронарного кровотоку. Частота серцевих скорочень як у спокої, так і при будь-якому рівні субмаксимального фізичного навантаження з тренуванням на витривалість поступово зменшується. Це, у першу чергу, пов'язано з підвищенням тону блукаючих нервів. Певну роль відіграє також і зниження симпатичної стимуляції. Незважаючи на збільшення ударної роботи лівого шлуночка, зумовлене збільшенням його об'єму, переважає характерний для брадикардії ефект збереження O_2 , так що споживання міокардом O_2 при рівних об'ємах зовнішньої роботи менше, ніж у нетренованих осіб. Тиск у порожнинах серця у спокої у спортсменів, тренуваних на витривалість, не змінений. Він також, як і тиск у легневих і периферичних судинах, нормально реагує на навантаження. Характерно, що збільшення серця і брадикардія регресують після закінчення активних тренувань. Кореляція між рівнем тренуваності або ефективністю роботи серцево-судинної системи та ступенем брадикардії, збільшенням серця або змінами на електрокардіограмі не спостерігається.

Систола – скорочення м'язів серця після розслаблення, одна із фаз серцевого циклу. Внаслідок систоли кров нагнітається в артеріальну систему.

Спадкові хвороби – захворювання людини, зумовлені хромосомними та генними мутаціями.

Стомлення – тимчасове зменшення функціональних можливостей організму (фізіологічної системи, органу), яке викликане інтенсивною або тривалою працею і проявляється зниженням працездатності.

Стомливість – властивість фізичного та розумового навантаження викликати стомлення.

Стомлюваність – властивість організму (фізіологічної системи, органу) бути схильним до стомлення.

Сухожилки – сполучно-тканинна частина м'яза, за допомогою якої він прикріплюється до кістки і приводить її в рух, складається із щільної волокнистої сполучної тканини, пучки якої розміщені паралельно і об'єднуються дуже тонкими прошарками пухкої тканини, в якій проходять кровоносні судини і нерви.

Т

Такікардія – збільшення кількості серцевих скорочень.

Толерантність – 1) стійкість (до отрут, ліків). Здатність переносити великі дози отрути або ліків без шкоди для організму; 2) розвиток важкого фізичного стану у відповідь на зупинення вживання речовини або блокування її дії в організмі шляхом введення специфічного антагоніста.

Тонзиліт – запалення мигдаликів. Розрізняють гострий та хронічний Т.

Травний апарат – комплекс органів, які забезпечують механічну і хімічну обробку їжі, всмоктування її складових частин і виділення незасвоєних залишків.

Тромб – ущільнена маса крові або лімфи, що зсілися, яка утворилася прижиттєво у кровоносній або лімфатичній судині.

У

Ударний об'єм серця – об'єм крові (мл), який викидається шлуночком серця за одну систолу.

Уремія – клініко-біохімічний прояв вираженої гострої або хронічної ниркової недостатності. У. являє собою синдром аутоінтоксикації, який розвивається при вираженій нирковій недостатності внаслідок затримки в організмі азотистих метаболітів та інших токсичних речовин, розладу водно-сольового, кислотно-лужного і осмотичного гомеостазу, які супроводжуються вторинними обмінними і гормональними порушеннями, загальною дистрофією тканин та дисфункцією усіх органів та систем.

Уртикарія – захворювання, яке являє собою своєрідну реакцію організму на різні подразнення, є вираженням патологічно підвищеної чутливості щодо певних екзогенних та ендогенних речовин. Характеризується типовими поодинокими висипами – пухирями на шкірі, в деяких випадках і на слизових оболонках, які раптово з'являються і швидко зникають. Висипи супроводжуються свербіжем, а інколи і запальними явищами.

Уявлення – психічний процес створення людиною нових образів на основі старих шляхом їх перетворення. Розрізняють довільне і мимовільне У., а також відтворювальне і творче.

Ф

Фактор ризику – фактор, що збільшує можливість виникнення певного захворювання.

Фарингіт – запалення слизової оболонки глотки, здебільшого має вірусне походження, але може також спричинитися β -гемолітичним стрептококом групи А або іншими збудниками. Найбільш характерними ознаками Ф. є запалення слизової оболонки та біль при ковтанні. Розрізняють гострий і хронічний Ф.

Функціональна надійність – здатність людини до стабільного підтримання високих функціональних можливостей, які дозволяють показувати високу ефективність і результативність професійної діяльності у напружених (екстремальних) умовах.

Функціональна проба – метод оцінки діяльності органу або системи органів, що ґрунтується на застосуванні функціонального навантаження.

Функціональне навантаження – стандартне навантаження на орган, систему або організм, призначене для оцінки їхнього стану та функціональних можливостей, а також для виявлення компенсаторних змін.

Функціональний стан – комплекс наявних характеристик тих функцій та якостей людини, які прямо або опосередковано зумовлюють виконання трудової (навчальної) діяльності.

Функціональні системи – динамічні центрально-периферичні одиниці, що характеризуються самоорганізацією, усі компоненти яких у їх взаємодії спрямовані на досягнення корисних для організму пристосувальних результатів, що забезпечують стійкість різних проявів процесів метаболізму і адаптації людини до середовища проживання, праці та відпочинку.

Х

Харчування збалансоване – повноцінне харчування, яке характеризується оптимальними (що відповідають фізіологічним потребам організму) кількістю та співвідношенням усіх компонентів їжі.

Харчування лікувальне – система організації харчування і диференційованого застосування з лікувальною метою харчових продуктів та їх сполучень.

Харчування неповноцінне – харчування, яке характеризується недостатністю або відсутністю будь-якого компонента (компонентів) їжі, необхідного для нормальної життєдіяльності організму.

Харчування парентеральне – штучне харчування, при якому різні поживні речовини вводять хворому у кровоносне русло або підшкірно, інколи – внутрішньокістково або внутрішньом'язово.

Харчування повноцінне – харчування, яке характеризується наявністю в їжі у достатній кількості усіх необхідних для нормальної життєдіяльності компонентів.

Холецистит – запалення жовчного міхура.

Ц

Центральна нервова система – частина нервової системи людини, що включає головний і спинний мозок.

Цикліт – запалення війчастого тіла ока.

Ш

Шлунковий сік – продукт діяльності шлункових залоз та покривного епітелію слизової оболонки шлунка. До складу Ш.с. входять соляна кислота, ферменти, мінеральні речовини, вода, особливі фізіологічні активні речовини та слиз. Ш.с. має кислу реакцію. Добова кількість Ш.с. близько 2 л.

Шпора п'яtkова – розростання кісткової тканини на нижній або задній поверхні п'яtkової кістки.

Шум серцевий – шум, що виникає в порожнинах серця і в надклапанному відділі висхідної частини аорти або легеневого стовбура внаслідок порушення у них ламінарного потоку крові.

Шум систолічний – серцевий шум, який прослуховується між першим та другим тонами серця, тобто під час систолічної паузи, зумовлений, як правило, переміщенням крові через аномальні отвори чи клапани, які патологічно не змикаються, або зниженою в'язкістю крові.

Я

Ядро клітини – складова частина клітини, в якій міститься основна маса ДНК; забезпечує найважливіші метаболічні і генетичні функції клітин. Кількість, форма і розміри Я.к. залежать від типу та функціонального стану клітини.

Яремна ямка – заглиблення в передній поверхні шиї, обмежене знизу яремною вирізкою груднини, а з боків – груднинно-ключично-оскоподібними м'язами.

Ячмінь – гостре гнійне запалення волосяного мішечка вій або сальної залози повіки.